

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of August 24, 1912 Accepted for Mailing at Special rate of Postage Provided for in Section 1108, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 22nd, 1918.

Stev. 45 — No. 45

CLEVELAND, O., 11. NOVEMBRA (NOVEMBER), 1930

LETO (VOLUME) XVI.

CLEVELANDSKIE NOVICE

CEKVENA SLAVNOST

RAZSTRELBA V RUDNIKU

JUBILEJ SLOVENSKE FARE V BETHLEHEM, PA.

Prihodnjo nedeljo, dne 16. novembra, se bo vršila v naseljini Bethlehem, Pa., velika slavnost povodom 15-letnice fare sv. Jožefa. Tedaj bo poteklo že 15 let od kar smo se preselili v svojo lastno hišo božjo.

V počast padlim žrtvam mire svetovne vojne se je tudi po vseh večjih mestih naše Unije posvetilo eno minuto s tem, da je ves promet toliko časa polegal in ljudstvo je bilo toliko časa v misli ter tih molitvi obrnjeno proti iztoku, kjer počiva v Franciji brezstevilno vojnih žrtev. Predsednik Hoover je ta dan proglašil za državni praznik.

Prihodnji teden, začenši s 17. novembrom, se prične v Clevelandu nabiranje darov za Community fond v razne dobrodelne svrhe. Ta lepa navada se je pričela v našem mestu že pred 12 leti in jo dandanes posnemajo že tudi razna druga ameriška mesta. Kvota za letos je določena na \$4,650,000. Za to akcijo se osobito zavzemajo vse katoliške cerkve v Clevelandu. Cenjenemu občinstvu se toplo priporoča, da v ta fond prispeva po svoji najboljši moči.

—Pevski zbor "Zarja" vpravljari slovensko opero "Gorenjski Slavček" 23. novembra t. l., ki je delo našega komponista Foersterja. "Gorenjski Slavček" je pristno slovenska opera, polna krasnih prizorov, vmes pa pristen slovenski humor. Ne prezrite je! Kupite vstopnice že sedaj pri Mrs. M. Kushlan v Slovenskem Narodnem Domu. Opera se vprizori samo zvečer.

—Mr. Frank Čoš iz Lakeside Ave. je dobil iz domovine vest, da mu je umrl v vasi Mleščovo, fara Zatična, njegov oče v častitljivosti starosti 85 let. V stari domovini zapušča ranjki dve hčeri, v Clevelandu pa sina Franka.

—Dne 8. novembra sta se poročila Mr. L. Trček in Miss Mary Planinšek. Nevesta je hčerka dobro poznane družine Mr. in Mrs. J. Planinšek, stanujoča na 445 E. 158th St., ženin pa je sin družine Luka Trček iz Holmes Ave. Novoporočenemu želimo vse najboljše v novem stanu!

—Smrtna kosa. Dne 3. novembra je preminula Mrs. Maria Prijatelj, rojena Šilc, starica 56 let, stanujoča na 1100 E. 64th St. Ranjka je bila doma iz vasi Globelj, fara Sodražica. V Ameriki je bivala 35 let. Tukaj zapušča soproga Franka, dva sina, Franka in Avgusta, in pet hčerk, Mary Baraba, Alice Kretich, Frances, Rose in Jennie. Zapušča tudi sestro Gertrud. Spadala je k raznim podpornim družtvom; bila je tudi sorodnica Mr. John Gornika, znanega trgovca in predsednika S. D. Z. —Dne 6. novembra je preminul rojak Gasper Česnik, stanujoč na 8006 Union Ave. Star je bil 58 let. Dne 22. oktobra je bil odpeljan v St. Alexis bolničko, kjer je bil 4. novembra operiran, in je za posledicami podlegel. Rojen je bil v vasi Trnje, fara Slavina, Notranjsko. Pokojni je prišel v Ameriko pred 27. leti in je ves čas stanoval v

NAJVEČJA SLICNA KATAstrofa V OHIO

Athens, O., 6. novembra.—Dve strašni razstrelbi sta nastali včeraj popoldne v rudniku Sunday Creek Coal Co. v Millfieldu, devet milij od tega mesta. Rudnik je bil prenapolnjen s plinom. Trupla ruderjavje ležijo 160 čevljev pod zemljoi. Rešilno mošto je že na delu, toda do danes zjutraj so prinesli na površje samo 20 trupel. Vsega skupaj se nahaja v rudniku 150 mož, in bojijo se, da ne bo mogče nikogar rešiti. Ob času razstrelbe se je pa nahajalo v rudniku najmanj 250 mož, toda nekako 85 premogarjem se je na čudežen način posrečilo rešiti se, ko je nastala eksplozija. Eno poročilo je prišlo od rešilnega moštva iz Jame, da so dobili 20 mož še živih, toda je težko priti do njih.

Millfield, O., 7. novembra.—Do danes zjutraj so iz premogovnika št. 6, last Sunday Creek Coal Co., povedli na površje 79 trupel ponesrečenih premogarjev; nekateri ponesrečeni so tako obžgani, da jih bo le težko identificirati. 25 ranjencev so prepeljani v bližnjo bolnišnico; mnogo izmed teh bo tudi podleglo poškodbam.

Največ izmed ponesrečenih žrtev je Poljakov; pri mnogih družinah je bil v tem rovu ubit oče ter starejši sin.

Rešilno mošto deluje z vso silo, da skuša rešiti še nekaj premogarjev, ki so morda zanjeti v stranskih rovih.

Iz Pittsburgha je semkaj došel državni rudniški nadzornik, ki bo skušal dognati pravi vzrok te velike katastrofe. Rešeni premogarji zatrjujejo, da je v prvi vrsti nesreča zadržala premogovnu družbo, ker ni imela napeljanih zadost varnostnih naprav in ventilacij. Razstrelba je nastala vsled vnetja premogovnega plina.

Med ponesrečenci se nahaja tudi predsednik gori omenjene premogovne družbe W. E. Tytus, dalje podpredsednik P. A. Coen, glavni inženir H. E. Lancaster, superintendent W. Hayden in še trije drugi uradniki te družbe.

Katastrofa v Sunday Creek rovu je ena izmed največjih v zgodovini države Ohio; slična zadnja velika katastrofa se je pripetila leta 1919 v Amsterdam rovu, Jefferson okraj, kjer se je zadušilo 20 premogarjev.

Himen

Kot se poroča, se je v San Francisco, Cal., poročil odlični hravski baritonist Mate Culič z Miss Mary Stanekovič. Mr. Culič, ki je imel tudi v Clevelandu več nastopov, sedaj pa je član opere v San Francisco, želimo vse najboljše!

Gonja fašistov

Rim, Italija, 8. novembra.—Oblasti so danes aretirale 20 Italijanov vsled ruvanja protifašistom in vladni. Med aretiranimi se nahaja tudi slovenec profesor Giuseppe Rensi iz Genove, in bivši finančni minister Bortolo Bellotti.

Program za slike

Do sedaj so se prijavila sledeča društva da želijo prirediti vesele sestanke, kjer se bodo med drugimi kazala tudi premične slike K. S. K. Jednotne.

Dne 15. novembra v Steelton, Pa., po naročilu društva Marije Vnebovzete st. 181 (žensko).

Dne 16. novembra po naročilu društva sv. Antonija št. 216 v McKees Rocks, Pa.

Dne 29. novembra po naročilu društva sv. Kristine št. 219, Euclid-Cleveland, O.

Naj cenjeno članstvo v teh naselbinah to vpošteva in agitira za veliko udeležbo.

Slik imamo sedaj vsakovrstnih; poleg katoliškega shoda so še slike zapadnih držav, potem velikega evharističnega shoda, iz proslavne Barage v Marquette in Calumet, Mich., iz konvencije v Waukeganu in še mnogo drugih slik, ki so vredne da jih članstvo kaže tudi drugi ljudje vidijo.

Poleg slik bo še druge veselle zabave, tako da bo vsak udeležence zadovoljen s posetom. Pridite!

Z bratskimi pozdravi,

A. Grdina,
gl. predsednik

Dodatno k prireditvam

Z veseljem še poročam, da bo pri prireditvah v Steelton in McKees Rocks, Pa., sodeloval tudi slovenski slavček Mr. Svetozar Banovec, ki bo s svojimi pesmi in glasom očaral udeležence na zabavi; pride torej v obilnem številu, ker vam ne bo žal.

General T. H. Bliss umrl Washington, D. C., 9. novembra.—V tukajšnji Walter Reed bolnišnici je danes umrl ameriški general Tasker H. Bliss, star 76 let; bolehal je le nekaj dni.

Pokojnik je bil osmi višji častnik v ameriški armadi, katerega je doletela čast generala. Tekom minule svetovne vojne je bil načelnik generalnega štaba, zastopnik vrhovnega vojaškega sveta in delegat na zadnji mirovni konferenci v Versalu.

Pogreb se bo vršil dne 12. novembra z vsemi vojaškimi častmi. Med drugimi odličnimi bosta častna nosilca krste tudi general Pershing in bivši vojni državami Newton D. Baker.

Grozovost kitajskega komunizma

Komunisti so prijeli italijanskega katoliškega škofa msgr. Miganija, šest duhovnikov in deset redovnic, deloma italijanske, deloma kitajske in deloma francoske narodnosti v Kijanu v pokrajini Kiangsi. Dva kitajska duhovnika so ubili. Škofa Miganija in dva druga duhovnika so izpustili, da izpoljujeta odkupno za ostale.

Klonizacija južne Srbije

Jugoslovansko ministrstvo za socialno politiko v Belgradu je v dogovoru s poljedelskim ministrstvom nabavilo na račun republike premične hišice, ki bodo služile kolonistom v južnih krajinah jugoslovanske države. S kolonizacijo se prične deloma že letos, največ pa v prihodnjem letu. V okolico Dojranja, Struge, Ohrida, Radoviša, Kočan in Carevega Sela, se bo naselilo okoli 5,000 družin.

PO VOLITVAH

ZMAGA DEMOKRATOV

Washington, D. C., 6. novembra.—Ker so pri zadnjih volitvah dne 4. novembra v več državah zmagali demokratje, nastane sedaj važno vprašanje, če bo imela demokratska stranka večino pri prihodnjem (72.) kongresnem zasedanju. Tega vprašanja do danes še ni mogoče definitivno rešiti.

Po sedanjih uradnih poročilih se sklepa, da bo štela prihodnja senatska zbornica 47 republikancev, 46 demokratov in 1 senatorja farmarske-delavske stranke; glede senatorja iz Kentucky in Minnesota se še ne ve, kateri stranki bo pripadal.

V kongresni zbornici bo 213 republikancev, 212 demokratov in 1 farmar-laborit. Iz države Kentucky se še ne zna glede izvolitve 7 kongresnikov.

Lahko se pripieti, da republikanci ne bodo imeli več v boju premoči v senatni zbornici, ker za večino se zahteva 49 glasov; istotako lahko tudi zgubijajo republikanci premoč v kongresni zbornici.

V slednjih volitvah so voditelji te stranke že danes ninenja, da bo morda pri prihodnjih predsedniških volitvah zmagal demokratični kandidat; za iste se matrajo govorja Roosevelta iz New Yorka, govorja White iz Ohio in senatorja Bulkleya iz Ohio.

General T. H. Bliss umrl

Washington, D. C., 9. novembra.—V tukajšnji Walter Reed bolnišnici je danes umrl ameriški general Tasker H. Bliss, star 76 let; bolehal je le nekaj dni.

Pokojnik je bil osmi višji častnik v ameriški armadi, katerega je doletela čast generala. Tekom minule svetovne vojne je bil načelnik generalnega štaba, zastopnik vrhovnega vojaškega sveta in delegat na zadnji mirovni konferenci v Versalu.

Pogreb se bo vršil dne 12. novembra z vsemi vojaškimi častmi. Med drugimi odličnimi bosta častna nosilca krste tudi general Pershing in bivši vojni državami Newton D. Baker.

Grozovost kitajskega komunizma

Komunisti so prijeli italijanskega katoliškega škofa msgr. Miganija, šest duhovnikov in deset redovnic, deloma italijanske, deloma kitajske in deloma francoske narodnosti v Kijanu v pokrajini Kiangsi. Dva kitajska duhovnika so ubili. Škofa Miganija in dva druga duhovnika so izpustili, da izpoljujeta odkupno za ostale.

Klonizacija južne Srbije

Jugoslovansko ministrstvo za socialno politiko v Belgradu je v dogovoru s poljedelskim ministrstvom nabavilo na račun republike premične hišice, ki bodo služile kolonistom v južnih krajinah jugoslovanske države. S kolonizacijo se prične deloma že letos, največ pa v prihodnjem letu. V okolico Dojranja, Struge, Ohrida, Radoviša, Kočan in Carevega Sela, se bo naselilo okoli 5,000 družin.

SLOVENSKI RADIO KONCERT

OTVORITEV SE VRSI PRIHODNJO NEDELJO, 16. NOVEMBRA

V prijetno dolžnost nam je poročati sestavo prvega slovenskega radio programa v letošnji sezoni, ki se otvoril v nedeljo, 16. novembra, potom WJAY radio staje v Clevelandu. Program se začne točno ob 2. uri, clevelandski čas, in se konča ob 3. uri popoldne. Za tem se program redno nadaljuje vsako nedeljo do Velikonočne nedelje, ki pride v prihodnjem letu na 5. aprila.

Kot poroča glazbeni direktor slovenskega radio programa, dr. William J. Lausche, obsegal prvi letošnji radio koncert sledeče točke:

1. Slovenski radio orkester.
2. "Uspavanka," pojeti Josephine Lausche-Welf in Miss Mary Udovich.
3. "Zagorski zvonovi," solo, poje Mr. Louis Grdina.
4. Slovenski radio orkester.
5. "Oj, luštno je res na deželi!" slovenska narodna, pojeti Josephine Lausche-Welf in Miss Mary Udovich.
6. Proizvajanje na klavirju, razne, zelo zanimive točke, dr. W. J. Lausche.
7. Slovenski radio orkester.
8. "Čez Savco v vas hodiš," solo, poje Mr. Louis Grdina.
9. "Po gorah je ivje," Josephine Lausche-Welf in Miss Mary Udovich.
10. Slovenski radio orkester.
11. "En let in pol," solospev, poje Miss Mary Udovich.
12. "Hišca pri cest stoji," duet, pojeti Josephine Lausche-Welf in Miss Mary Udovich.
13. Slovenski radio orkester.

Otvorilni govor bo imel slovenski odvetnik, Mr. Frank J. Lausche.

Smrtna kosa. Dne 18. oktobra je naglo umrl Tomaž Brant, postnik v Sinkov turnu.

Ko se je vrnil pozno v noč domov, je zašel v tolmun, poln vode. Iz vode sta ga potegnila njegov sin in hčerka, že vsega onemoglega. Sam ni mogel iz vode, ker je na njem ležal konj. Dva dni je še živel, potem je umrl vsled vnetja plju.

Smrtna kosa. Dne 18. oktobra je naglo umrl Tomaž Brant, postnik v Sinkov turnu.

Ko se je vrnil pozno v noč domov, je zašel v tolmun, poln vode. Iz vode sta ga potegnila njegov sin in hčerka, že vsega onemoglega. Sam ni mogel iz vode, ker je na njem ležal konj. Dva dni je še živel, potem je umrl vsled vnetja plju.

Smrtna kosa. Dne 18. oktobra je naglo umrl Tomaž Brant, postnik v Sinkov turnu.

Ko se je vrnil pozno v noč domov, je zašel v tolm

DRUSTVENA NAZANILA

ZAHVALA

Iz urada društva sv. Jožefa št. 53, Waukegan, Ill.

Povodom obhajanja 30-letnico obstanka našega društva dne 26. oktobra se je te slavnosti udeležilo jako lepo število članov našega občinstva. Udeležilo se je tudi več zunanjih ter domačih društev, katerim je naše društvo hvaležno za izkazano nam naklonjenost. Iskreno zahvalo izrekamo sledenim društvom: sv. Jožefa št. 2, sv. Frančiška Saleškega št. 29 in sv. Genoveze št. 108, vsa v Joliet, Ill.; sv. Janeza Evang. št. 65, Milwaukee, Wis.; tako tudi našim domačim društvom: Marije Pomagaj št. 79, sv. Ane št. 127, Sv. Družine, Vitez sv. Jurija in Catholic Order of Foresters. Nadalje izrekamo zahvalo stolarnatelu na slavnostnem banketu bratu Frank Opeki, bodočemu glavnemu predsedniku KSKJ., dalje sledenim glavnim uradnikom za njih udeležbo in govor: bratu Jos. Zalarju, glavnemu tajniku, bratu Frank Gospodarichu, finančnemu odborniku, in bratu Frank Frančiču, nadzorniku.

Da se je pri kuhijski posrežbi vse tako dobro izvršilo, moramo posebno omeniti vrlj sošestvo Antonijo Merlak, katera je vse tako dobro preskrbela za tako veliko število ljudi. Bodij i torek izrečena iskrena zahvala v imenu našega društva. Za tako izborni posrežbo pri banketu se moramo zahvaliti tudi članicam (ženam in dekletom) društva sv. Ane št. 127 KSKJ., ki so imele vse to v oskrbi. Lepa hvala cerkvemu povsemu zboru pod vodstvom Mr. John Kovačiča, dalje "Ukelele" dekletom in bratu Ignac Grom-u za tako lep program, katerega so priredili med banketom. Hvala tudi vsem onim, ki so kaj pripomogli pri okrasitvi dvorane ali pri kakem drugem delu, da se je ta naša slavnost tako dobro obnesla. Še enkrat. Če vam potem ne bo kaj prav, si posledice same sebi pripišite ako se bo kaj proti vaši kratek iskrena hvala vsem skupaj!

S sobratškim pozdravom!
Za društvo sv. Jožefa št. 53
KSKJ.

Joseph Zorc, tajnik.

Društvo sv. Petar i Pavel br. 64, Etna, Pa.

Sa ovim dajem članstvu do znanja, da se približuje godišnja sjednica gore imenovanoga društva, koja se bude obdržava la u prvu nedeljo u mjesecu decembru; pa moram da članstvu dajem do znanja sa razloga toga, što naši člani ne čitaju Glasila, koje izlazi svaki tjedan jedan put. A to su slabi članovi, koji ne čitaju Glasila, pa s toga razloga i ne polaze svoje mjesecne sjednice in ne znaju, što se na sjednici radi. Sada je vrijeme, da svi članovi i članice, a osobito mladi članovi, koji imadu više in teresa za svoje društvo i KSKJ., da dodiju na godišnju sjednicu u mjesecu decembru i da čuju, kako odsjek obstoji, a biti će i više važnih stvari za riješit, jerbo je to vrlo važna sjednica za svakoga člana, kojega srce teži za svoje društvo i K. S. K. Jednotu. Ja zato umoljavam sve članstvo, da nefaljeno dodju na ovu važnu i godišnju sjednicu, pa s toga razloga moram da pišem unapred, da članovi kroz ovaj mjesec uzmu u obzir. Toliko do znanja braći i sestrma.

Stanko G. Skrbin, tajnik.

VABILO K VESELICI

Član Sportnega kluba društva Friderik Baraga št. 93 KSKJ, Chisholm, Minn., bodo priredili plesno veselico na Zahvalni dan, to je dne 27. novembra.

bra t. l. Veselica se bo vršila v Mahnetovi dvorani. Začetek ob 8. uri zvečer.

Vabljeni ste vsi člani in članice vseh društev, da se udeležite te zabave; namen zabave je, da si fantje opomorejo s svojo blagajno, da jim bo omogočeno prijeti razne športne igre.

John J. Sterle, tajnik.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda št. 101, Lorain, O.

Članom in članicom našega društva poročam, da sem se presebil in da zdaj stanujem na 3222 Globe Ave. Izvolute se torek v bodoče oglasiti na omenjenem naslovu v vseh ozirih mojega uradnega posla.

Z bratskim pozdravom
Michael Cerne, tajnik,
3222 Globe Ave.

Društvo Marije Pomagaj št. 164, Eveleth, Minn.

Tem potom naznanjam članicam našega društva, da ne bom v bodoče več prišla pobirati asesment TISTO SREDO ZVEČER PRED SEJO kakor se je to do sedaj vršilo ampak samo tiste sredo zvečer po seji kot običajno ker se ne izplača dvakrat hotiti, osobito še sedaj v zimskem času.

Drage mi sestre! Prosim vas, da to naznanilo precitate in vpoštivate da se ne bo potem morda katera jezila, da nisem nikoli glede te zadeve naznanila. Dalje vas tudi prosim, da bi isti 50c sedaj v mesecu novembra poravnale za stroške društvene blagajne, to velja za one, ki ti svote se niste plačale.

S soseskским pozdravom
Gabriela Messel, tajnica.
12 Auburn Ave.

Iz urada društva Vnebovzetje Marije Device št. 181, Steelton, Pa.

Na zadnji seji dne 26. oktobra je bilo sklenjeno, da se v Glasilu pozove vse članice našega društva na prihodnjem seju, vršečo se dne 30. novembra. Na tej seji se bo razmotrivalo o centralizaciji. Ker so nekatere članice zadovoljne, da tudi naše društvo pristopi v centralizacijo, bi rade čule še one, katere se niste izrekli svojega mnenja ukrenilo. Pridite torek vse, da boste povedale svoje mnenje. Nekatere članice še sedaj ne vedo, za kaj da gre. Pridite na prihodnjem seju, kjer vam bo odbor vse razložil, pa se boste o vsem prepričale, kar bo najboljše za nas in Jednoto. Trdno smo torek prepričane, da boste prišle vse dne 30. novembra na sej ob 2. uri popoldne v dvorano društva sv. Alojzija.

Kakor povsod, tako tudi prisijemo razne veselice in si kramimo dolge zimske čase. Prihodnjo soboto, dne 15. novembra, priredi naše društvo veliko veselo zabavo z lepim slovenskim petjem in zanimivimi Jednotinimi filmskimi slikami, katere bo kazal naš glavni predsednik brat A. Grdin. Prošeni ste vse, tudi bratje Hrvati, da pridete in nas posetite dne 15. novembra zvečer. Videli boste, kar marsikateri še niste videli, lepe ameriške dežele in pokrajine iz stare domovine. Morda boste na tej sliki videli tudi kakega vašega prijatelja, katerega že niste videli leta in leta. Videli boste vseh skupaj okrog 20,000 rojakov in rojakinj, katerih ne morete nikdar tako skupaj videti kakor isti večer.

In kaj bo še drugega zanimivega? Slisali boste tudi lepe slovenske pesmi, katere vam bo zapel znani operni pevec S. Banovec iz Ljubljane; to je naš znani slovenski slavček. Počutili se boste ta večer kakor bili v rojstni domovini. Prepri-

čenjam, da tega trenutnega voča ne boste nikdar pozabilii.

Torej vas ža enkrat prosimo in uljudno vabimo vas ob bližu in daleč, da nas ta večer posetite v obilnem številu, ker kaj takega se še ni vršilo v naši našibini. Vemo, da ste vši prijatelji lepega slovenskega petja; torej pridite dne 15. novembra zvečer v dvorano društva sv. Alojzija. Prepričali se boste, da kar naše društvo priredi, je z istim vsakdo zadovoljen kakor vedno.

Torej na veselo svodenje dne 15. novembra zvečer! Pridite vse, in čuli boste našega slavčka Banovca. Svi nam dobro došli!

Sa bratskim pozdravom i dovidenja.

Anton Krulac, tajnik, preporučena društvena dela, neka svaki svoje delo, čisto prinese na budučo sjednici, da ne bi bilo od strane članstva nezadovoljstvo.

Svi nam zdravo i veselo došli! Mi vam veselo čekamo, kaj i našega gl. predsednika brata Antonia Grdina i gospoda Svetozara Banovca. Svi nam dobro došli!

Sa bratskim pozdravom i dovidenja.

Društvo sv. Kristine št. 219, Euclid, O.

Da si ohranimo lepe jesenske večere v lepem spominu, je naše društvo naprosilo glavnega predsednika brata A. Grdina, da nam bo še enkrat pokazal filmske slike, ki jih ima sedaj od vseh krajev. Dan za to prikazovanje je določen na 29. novembra zvečer v dvorani cerkve sv. Kristine na Bliss Rd.

V spomin nam bo poklical prvi vseslovenski katoliški shod, proslavo 35-letnice K. S. K. Jednote, Barago proslavo v Marquette in Calumet, Mich., zadnjo konvencijo K. S. K. Jednote v Waukeganu, Ill., evharistični kongres v Omaha, Neb., in še mnogo drugih slik iz raznih slovenskih naseljin. Brat predsednik ima tudi več slik iz stare domovine. Pridite, morda boste ta večer videli vaš rojstni kraj.

Na to zanimivo predvajanje slike vabimo tudi članstvo vseh vremi članicam in njih možičkom. Hvala dekletom: Miss Ruby Ambroz in Miss Stefie Ambroz, ki so prodajale vstopnice. Hvala možem Mr. John Shahdar in Mr. Geo. Pavlakovich, ki sta nam pomagala. Hvala našim brhkim ženicam: Mrs. Mary Zemlak, Mrs. Mary Koprivec, Mrs. Katarine Epih, Mrs. Katy Snajdar in Mrs. Frances Slivec, ki so pomagale v kuhinji in za baro. Hvala tudi Mr. in Mrs. Steve Malenček za vso naklonjenost ogenjeni večer. Hvala tudi našemu mužanku Joe Grande, ki je tako izvrstno igral. Hvala vsem našim številnim prijateljem, ki so že na katerikoli način pomagali, pridajali in kupili tikete in se udeležili te naše veselice; še enkrat najlepša zahvala!

Sosesterski pozdrav
Ana Virant,
Mary Perme,
Neža Krajovec,
drustvene odbornice

Društveni odbor.
Terezija Zdešar, tajnica.

VABILO NA VESELICO

katero priredi društvo sv. Alojzija št. 223 KSKJ, Kirkland Lake, Ont., Kanada,

na dan 16. novembra, to je na Martinovo nedeljo. Veselica se bo vršila na št. 40 Main St. v hiši sobrata Joe Bariča in P. Šterka.

Vabljeni so vsi člani, kakor tudi vsi ostali Slovenci ter bratje Hrvati. Dalje je vabljeno naše cenjeno ženstvo, da nas posloštevno posegi, da se skupno poveselimo in da skupno manifesteremo za našo pravico stvar, za naše ideje in da zopet oživimo naše principe, držeč se znanega gesla: Za dom in narod!

Bratje, dokažimo zopet enkrat javnosti, da se zavedamo svojega obstoja in svojih dolžnosti napram narodu in materi Jednoti. Proči raznimi prednosti! Pridite ta dan vse, brez izjeme!

Za dobro jedajo in pijačo bo izborno preskrbljeno, za kar nam daje jamstvo naš provinčni odbor pod vodstvom g. "komisarja" sobrata Jurija Šterka. Kdor se bo hotel zavrteti in malo pete nabrusiti, bo to tudi lahko storil, za to nam garantirata naša vrla muzikanca na harmonike Štefanec in Primož. Na dnevnem redu bodo tudi darila za one, ki so rojeni pod srečno zvezdo, itd. Sploh bo zabave in veselja dosti za vse. Torej pridite za gotovo; saj nismo imeli take prireditev že izza meseca junija. Na vesele svidenje!

Pozdravljeni!
Matt Spehar,
predsednik društva št. 223

venciji zanimali, kaj opažimo, da so se začela društva oglaševati pri stop v bolniško centralizacijo. Vas čast tem društvtom! Ako bi še druga društva spoznala vrednost in pomen centralizacije, bi gotovo storila isto, potem bi lahko s ponosom rekli, da je naša Jednota ena izmed najboljših. Kdor jebral zapisnik zadnje konvencije in izraze delegatov, si je lahko vsak predstavil razne umestne sklepe in določbe. Delegatje in delegati ne moreti prestati dosti hude vročine sredи avgusta, da so se komaj dohnali zadnji dan že tako pozno. Ta konvencija je sedaj uglasila lepo pot vsem društvtom, ki še ne spadajo k centralizaciji, da se sedaj iste oklenejo, nakar še si bom pravili bratje in sestre.

Rojen je bil v Waukeganu Ill., dne 17. januarja 1903; umrl je dne 17. oktobra t. l., ko se je vsled nekega ponesrečenja zadušil (asphyxiation). Blagopokojni naš sin in brat je živel s starši tukaj v Doniphon, Mo. Ko je dovršil šolo leta 1922, je odšel v Waukegan in delal tam pri National Envelope Co. tekmo dober let; nato je prevzel službo pomožnega šerifa v Waukeganu, kjer je ostal do svoje smrti.

S tem se prav lepo zahvaljuje g. župniku Rev. M. Butala v Waukeganu za opravljene lepe cerkvene obrede. Dalje lepo hvala vsem onim, ki ste darovali za svete maše zadušnice. Hvala vsem onim, ki so kaj pomagali, da se je pokojnikovo truplo sem prepeljalo, posebno pa Mr. John Konchanu, Mr. James Kirnu in Mr. Frank Opeki, novoizvoljeni gl. predsedniku KSKJ.

Pogreb se je vršil dne 24. oktobra ob 10:30 dopoldne iz cerkve sv. Jožefa, v Pulaski, Mo., s sv. mašo, katero so darovali naš g. župnik S. E. Filipiak. Na tem mestu mu izrekamo najlepšo zahvalo v vsem onim, ki so se v takem velikem številu udeležili pogreba. Hvala tudi vsem darovalcem vencev in onim, ki so pokojnika obiskali na mrtvinskem odroru. Torej še enkrat vse skupaj sreča.

Dalje se iskreno zahvaljujem v mojem imenu ter v imenu pokojnikove poslestre Mrs. Frances Vuk iz Ely, Minn., došle na sprevod, vsem številnim prijateljem in znancem iz Crosby in Ironton, ki so mi bili v pomoč v teh težkih in nikdar pozabnih urah žalosti, ki je moj mož ležal na mrtvaškem odroru. Bog Vam plačaj vsem skupaj!

Pokojnika priporočamo v molitve ter blag spomin. Naj počiva v miru božjem!

Zahajajo ostali:

Frank Suhadolnik, oče.

Paul J. in Mary E., brat in sestra.

Crosby, Minn.—Zalostno vest naznanjam bratom in sestrám K. S. K. Jednote o tragični smrti, ki je iztrgala iz naše sredine in našega društva dobrega člena Frank Mežnarja.

Pokojni sobrat je šel kot običajno na delo dne 27. oktobra, na našo veliko žalost pa se ni več vrnil živ domov. Dela je še z dvema drugima rudarjem v jami ali "šaftu," kjer so nekaj popravljali. Ko so bili že gotovi z delom, je bilo treba samo nekaj očistiti v rovu pri tramovih. V ta namen so rabili takozvani "skip" ali dvigalo (vzpenjač), s katero se rudo na površje dovaža. Komaj so bili dobrih 20 čevaljev globoko na tej vzpenjači, ko se je utrgala železna vrv (cable) in vse trije so padli kakih dvesto čevaljev globoko v rov ter ostali na mestu mrtvi. Čudno pri tem je, da se je z ono vzpenjačo ter z ono žico (cable) celo leto dvigalo po tri tone železne rude iz rova, po se vsled te teže nji strgala, pač pa je odpovedala v tem času, ko so bili samo trije rudarji na istem dvigalo. Nesreča res nikdar ne počiva.

Naj omenim, da je neljuba bolezzen vrgla v bolniško posteljo našega sobrata Matevža Medja; nahajal se je nekaj časa v Auburn bolnišnici, zdaj je pa že toliko okreval, da je zopet doma; iz sreca mu želimo, da bi kmalu docela ozdravil.

Dne 15. novembra zvečer ob 9. prirediti vse tukajšnja društva (tri po številu), posebne višje plesno veselico, in sicer Hard Time Dance. Pri tej prilici bodo kuharice gostom posregrile s prostim prigrizkom ali brezplačno; kajor se čuje, bodo menda tudi fine kranjske klobase na vrsti. Vsak gost, ki bo kupil tiket za ples, bo dobil tudi poseben tiket za lunch. Ker bo to zadnji ples pred adventom, te vsi, dragi nam rojaki in rojakinje, od bližu in daleč, uljudno vabljeni; lahko se še spomnijate, da je bilo v našem lepem "Krain" (Kranju) še vedno zelo prijetno. Zato je naša društvena dvorana tako na glasu, ker se tam večkrat dobro zabašamo. Svirala bo prvič v naši naselbini izborna Billings godba (orkester). Torej na veselo svidenje dne 15. novembra na plesu naših združenih društva!

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Slovensko katoliško časopis

Zadnje četrtletno časopis Slovenskega Jezuista v Združenih državah Amerike.

Državljivo in uporabljivo: 15 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio

Telefon: HENDERSON 2012

Cleveland, Ohio

For Members Yearly \$0.50

For Nonmembers \$1.00

Foreign Countries \$2.00

Naročilna:

Za člana, na leto \$0.50

Za ženske \$1.00

Za imigrantov \$2.00

OFFICIAL ORGAN AND PUBLISHED BY
THE GRAND CATHOLIC SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U.S.A.
In the Interest of the Order
Issued every TuesdayOFFICE: 1517 St. Clair Avenue CLEVELAND, OHIO
Telephone: HENDERSON 2012

Terms of Subscription:

For Members Yearly \$0.50

For Nonmembers \$1.00

Foreign Countries \$2.00

88

V blagohotno vpoštovanje

Na zadnji konvenciji je bilo debatirano, kako bi bilo mogoče znizati nekaj Jednotnih upravnih stroškov. V ta namen se je vpoštelo dejstvo, da se nekaterim družinam pošilja preveč iztisov Glasila, kar naravno stane denar. Nekatere družine prejemajo kar po pet, šest ali celo več številki Glasila. Večina delegatov je bila mnenja, da naj bi v takih slučajih dva Glasila za eno družino popolnoma zadostovala. To priporočilo in ta nasvet je konvencija končno tudi odobrila.

Naravno, da velja ta določba samo za one družine, ki hčijo prostovoljno znizati ali opustiti nekaj številki Glasila, kajti naročnina je za vse članstvo brez razlike obvezna.

Za vsakih 100 manj tiskanih številki lista se lahko prihrani Jednotni teledensko \$1.50, kar znača na leto že lepo sveto. Po naši sodbi bi se prav lahko znizalo število naročnikov za 1,000, pa bi imeli torej še več dobička od tega in bi se lahko to sveto za kake drugo dobro storil porabilo.

Radi tega apeliramo na vse one družine, ki prejemajo več Glasila, da naj število listov omejijo, kolikor jim drago in kolikor največ mogoče. V ta namen izrežite tu navedeni kupon in ga pošljite v kuverti na upravnštvo Glasila. Pri tem lahko rabite svinčnik. Pišite pa jasno in razločno.

UPRAVNISTVU "GLASILA K. S. K. JEDNOTE,"
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Jaz ..... član(ka) društva št. ....

..... s tem dovoljujem, da se iz našega adresara črta slediča imena naročnikov "Glasila."

Ima ..... Cesta ali P. O. Box ..... Pošta .....

Podpis: .....

GLAVNE LETNE SEJE

Dasiravno imamo do klavnih letnih sej pri krajevnih društvih še par tednov časa, je vseeno prav in umestno, da se o njih malo na tem mestu pomenimo.

Glavna ali decembska seja vsakega društva je tako važna, kakor kaka konvencija Jednote. Na isti dobi članstvo vpogled v celoletno poslovanje, če je bilo isto uspešno ali ne, bodisi v številu članov ali v finančnem oziru.

Gotovo da je glavni namen vsakega podjetnega trgovca ali obrtnika ta, da bi njegovo podjetje od leta do leta vedno bolj uspevalo ter napredovalo; taka je pa tudi želja članstva vsakega podpornega društva. Previden trgovec bo pri sestavi inventarja koncem leta skušal odpraviti vse nedostatke in pomankljivosti za bodoče poslovanje, in to naj bi se vršilo tudi pri krajevnih društvih.

Tukaj je treba preštudirati glavne vzroke, čemu društvo ne napreduje, oziroma čemu nazaduje? Ali so temu krivi člani? Morda društveni odbor? Vzrokova nazadovanja društva bi lahko več našeli. Malomarnost članov glede udeležbe mesečnih sej, malomarnost pri plačevanju asesmenta, malomarnost pri obiskovanju bolnikov, nezaupanje do društvenega odbora, itd. Tudi vsi društveni uradniki niso povsod 100 procentni, ker se nočejo zavedati svoje važne službe bodisi že na upravičen ali na neupravičen način. Morda so preveč popustljivi in površni pri svojem uradovanju, morda jih članstvo prezira in jih tako ne spoštuje kar bi jih moglo. Vsak uradnik (ca) društva ima gotovo dosti svojih sorodnikov, priateljev, znancev in sosedov. Vse to naj nikdar ne vpoštova na društveni seji. Ko ima predsednik kakega društva kladivo v svojih rokah, naj se pri tem zaveda svoje oblasti, časti in moč edinole kot društveni uradnik; po končani seji naj bo pa zoper osebni prijateljega ali onega. Mešati preveč osebnega prijateljstva v urad kakega društva ni dobro in ni na mestu. Pri društvu mora biti nekaka avtoriteta, oblast in moč pri onih, kojim je članstvo poverilo vodstvo društva. Če bi hoteli pri kakem

društvu morda vsi člani isto društvo "ronati" ter mu ukazati po svojem, tako društvo bo kmalu razpuščeno.

Na decembrskih ali letnih sejih se običajno potrjuje že stara obstoječa društvena pravila in dela nova. Torej kar mislite, da večini članov društva ni prav, skušajte to popraviti in nadomestiti z boljšim.

Na decembrski ali glavnih sejih je najbolj važna točka voljitev uradnikov za prihodnje leto. Baš tukaj je treba velikega pomisla. Če imate dobre, marljive, agilne in vestne društvene uradnike, prosite jih, da naj prevzamejo to službo že za bodoče leto. Ne silite uradov takim, ki jih ne izvršujejo s pravim navdušenjem in veseljem. Jako važno naj bi bilo pri volitvi uradnikov tudi dejstvo, da v uradu izvolite kaj mladih članov. Dajte jim pogum ter veselje do društvenega delovanja, kajti prej ali slej bo mladina preuzeala vsa naša krajevna društva, tako tudi vodstvo naše Jednote.

Do glavne letne seje je torej še par tednov časa; do tedaj se dobro pripravite in že danes naredite gotove načrte kako bi bilo mogoče društvo spraviti še do večje popolnosti in še do večjega napredka. Pred vsem in že danes pa naj velja naš strogi opomin vsem članom ter članicam vseh naših krajevnih društev: Udeležite se za gotovo prihodnje glavne letne seje!

Farne in višje šole v katoliških zavodih

Katoliške šole vedno in povsod potrebujejo priateljev da ne opešajo. Ošabnost in premočno nagnjenje za svoje imetje, to so sovražne moči. Predzen oče kar postane ošaben in misli, da otroke lahko vzgoji po katoliško brez pomoči katoliške šole, ker se smatra za dosti modrega in previdnega. Lahko ve in čita, da verni katoličani v Združenih državah pošiljajo nadava in pol milijona otrok v katoliške šole. To priporoča sv. Cerkev vse v svoji moči. Na tisoče mladeničev in deklev se posveti v samostanu samo to, da bi pomagali drugim katoličanom vzgajati mladino v katoliškem duhu. Žrtvujejo radi vse kar so, vse kar imajo, vse kar znajo, da bi sv. Cerkev ne izgubila najbolj dragocenega dela svoje čredice—milo mladino.

Dokazano je, da celo drugovrski odgojitelji v visokih službah blagrujejo katoliško Cerkev ker ima svoje verske šole in obžalujejo svoje revno stališče, da njih mladina mora biti zadowljiva z brezverskimi šolami. Bolj skrbni voditelji med protestanti opazujejo z velikim strahom, da se njih cerkev praznijo in da morajo vse države vedno večati nesrečne javne zavode, ječe, zapore in umobolnice, kamor mladino dovaja brezverska šola. Brezverska šola zamori ljubezen do bližnjega, širi in množi nepoštenost ter sovraštvo, kar pa škoduje ljudstvu.

Vendar marsikak mlačen in zaslepljen katoličan predzročno stopi v vrsto cerkevov sovražnikov in ne privošči svojim otrokom nič boljšega kakor imajo nesrečni brezverci. Šola pri cerkvi je kakor punčica očesa pri človeku. Zakaj preziraš in podpiras to, kar razumnii ljudje najviše cenijo?

Nekateri pravijo: Škoda denarja! — Tam v javnih šolah je pa vse zastonj. Niti tega ne posmisijo, da mora ljudstvo vse plačati. Za vzdrževanje javnih šol se plačuje prisiljeno potom davkov, za farne šole se plačuje preostrovno. Tam v javnih šolah znašajo stroški za otroka od \$10 do \$50 na mesec, v prvih (farnih) šolah pa samo par dolarjev, in niti toliko ne v obči. Čim manj je katoliških šol, tem več mora biti javnih. Kdo neki vedno viša davke? Kdo ga mora plačevati? Nemarni katoličani slepo povisijo svoje stroške; pri tem nastane gmotna in še veliko več pa dušna škoda za mladino.

Nekateri malomarni katoličani pošiljajo svoje otroke v farno šolo samo toliko časa, da opravijo spoved in sv. obhajilo, potem pa hitro med brezverce. Kratki nauki, katere uboga mladina le malo razume, se kmalu zgubijo in pozabijo. Skušnja nas uči, da takl nevedni katoličani v obči odpadejo in večkrat postanejo najhujši sovražniki sv. Cerkve. Tudi radi tega, ker mnogo občujejo z drugo katoliško mladino, kvarijo s tem verski uspeh katoliške šole.

"Samo naša katoliška Cerkev veruje še v čudeže in nadnaravne moči. Drugi ne verujejo v čisto spočetje device. Marija, na katero se tudi sv. Pismo sklicuje, verujejo pač v porodno kontrolo. To pomeni malo porodov in nič kontrole. Oni molijo le bolj na moderni način,

rekoč: 'O Bog, če je kateri Bog, blagoslov mojo dušo, če imam sploh kako dušo!' Oni ne verujejo v borbo proti nemoralu s posredovanjem spovedi, pač pa verujejo v razlaganje pregrevane ljubezni in pregrešnega medsebojnega občevanja.

"Zgodovina nam dokazuje, da je katoliška Cerkev oni pričok, po katerem je prihajala civilizacija tekom zadnjih dveh tisočletij, s katero je prihajala toplota, barva in luč našega življenja.

"Jaz sem zato pripadnik katoliške Cerkve, ker je ta Cerkev stalna in neizprenemljiva že toliko stoletij, ker je baš ta Cerkev ustanovila koledar, nedeljo, naš Božič, Veliko noč, ker ima toliko slavnih mož, ker je katoličan izumil tiskarstvo, ker je naša Cerkev sestavila takozvano 'Magne charto' in 'Zlati rek' (Golden Rule); ker je katoliška Cerkev prva odpravila suženjstvo, ker ima toliko nemštrin umetnikov ter učenjakov — Danteja, Shakespearea, Michaela Angelega, Kolumba, Pašteurja, Marconija in druge.

"Jaz hvalim Boga, ker spadam k Cerkvi, koje verniki verujejo v svete skrinvosti ter v čudežu, ki verujejo v Boga, ki je tako velik, da ga človek s svojim razumom sploh ne more doumeti. Jaz verujem v katoliško Cerkev radi tega, ker je isto ustanovil sam božji sin — Jezus Kristus."

Uniske plače v nekaterih industrijah

Ze od leta 1911 zvezni urad za delavske statistike pripravlja vsako leto statistike o mezdah in urah dela organiziranih delavcev. Pregled delavskih razmer, v kolikor se tiče teh najboljše plačanih ameriških delavcev, je bil ravnomoran priobčen za leto 1929. Zaporednih je 75 industrijskih strok in podatkih pokriva več kot 786,000 organiziranih delavcev.

Povprečno število delovnih ur za polnočasen teden je za vse te delavce skupaj znašalo 44.8. Največje število je bilo 48 ur in je imel samo pol ure časa zagovarjati svoje versko preprica-

nje. V imenu katoličanov je govoril Mr. Quin O'Brien, po poklicu odvetnik, živec v Chicago, Ill. V obči se trdi, da je Mr. O'Brien najboljši govorik izmed lajikov katoličanov.

Protestantizem je zagovarjal Dr. Charles L. De Bow, pastor metodistovske episkopalne cerkve.

V imenu židovstva ali judov je govoril rabine Brickner, v imenu brezvercev ali agnostikov je pa govoril znani odvetnik Clarence Darrow.

Te prve slične in nad vse zanimive javne debate se je udeležilo nad 8,000 poslušalcov. Mnogi nepristranski kritiki so pri tej prilici trdili, da je zagovornik katoličanstva najbolj nastopil in poslušalcem dokazal čemu da je katoličan.

Se na preddan je Mr. Quin O'Brien obiskal poročevalcev clevelandskoga dnevnika "The Press," da izve od njega vsaj nekaj glavnih podatkov o katoličanstvu.

Mr. O'Brien mu je dal nato slediče kratko, toda važno pojasnilo:

"Jaz sem katoličan zaradi tega, ker ima samo naša katoliška Cerkev pravo edinstvo, avtoritet, nespremljivost in stalnost v učenju svoje vere. Naši ločeni verski bratje se ponašajo s svojim privatnim naziranjem in sodbo o veri, kar je povzročilo 350 različnih sekt protestantizma.

"Samo naša katoliška Cerkev

V Indiani znaša dnina od \$9.00 do najmanj \$6.00, dočim kopanje s krampon se plačuje po \$1.04 do \$0.91 za tono.

Industrija čevljiv in oblačil

Organizirani delavci v čevljarski industriji delajo večinoma po komadu (piece work). V Chicagu znašajo mezde za glavna dela \$49 na teden za moške in \$28 za ženske. Za manjša dela: moški \$28, ženske \$21. Za delavce nekateri newyorských unijah podružnic je stvar urejena tako, da je za rezače, fišerje in šivalce robov garantičana mezda od \$1.25 na uro, za "heeler" in šivalce \$1.15 in po \$24 na teden za delavce pri mizi.

Večina 103,830 članov organizacije Amalgamated Clothing Workers se plačuje na komad.

Tarifa je različna in se stalno spreminja. V Chicago znaša povprečna plača na uro 95 centov.

Tedenska mezda za 44 ur dela znaša \$52 za rezače, \$48 za mašiniste in \$50 za likalce (pressers).

Povprečni zasluzek na komad znaša v New Yorku od \$1.69 za "fitter-ja" do 93 centov za "collar maker," 70 centov za "button hole maker" in 50 centov za "button sewer."

Delavci pri srajcu in otroških bluzah imajo slediče minimalnih tedenskih plač: "marker" \$55, rezač na stroju \$43.00, "short knife cutter" \$39, "trimmer" \$35 in "spreader" in "pinner" \$27.

Istotako ne najdemo nesobične ljubezni in velikodušja samo pri ljudeh, marveč tudi pri višjih živalih.

Med ptiči najdemo lastnosti, ki jih pri ljudeh imenujemo nagnjenje in nežnost.

Pripravljenost za medsebojno pomoč je najbolj razvita pri opicah in slonihih. Mnogokrat so opazovali, da so raničnemu slonu njegovi drugovi prihitali na pomoč in ga podprtali.

Če je padel, je nekaj slov poklenilo poleg njega in mu podložilo čekane, drugi slovi pa so ga objeli z rilcem okoli vrata in ga tako skušali dvigniti.

Še vidnejša je medsebojna simpatija in pomoč v sili pri opicah. Tomanes pripoveduje: Mlad gibon je padel z drevesa in si zvini sprednjo nogo. Ostale opice so mu nato izkazovale vso mogočo pozornost, posebno na neka stara samica, ki mu pa ni bila v sorodu. Ob krmiljenju je vedno prvo banano, ki je dobila, nesla pohabljenca. Če je pohabljenec boleščen ali prostrašen zakričal, so se takoj vse ostale opice zbrala okoli njega, mu na svoj način izkazovala sočutje, ga objemale in

K. S. L.

JEDNOSTA

Dolževljena v Jolietu, III. dan 2. aprila, 1894. Inkorporirana v Jolietu,
društvo Amer. 25. decembra, 1894.
GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, III.
Telefon: 1004

Solenost aktivnega oddelka znata 101,05%; solenost mladinskega
oddelka znata 160,54%.

GLAVNI URADNIKI:

Glavni predsednik: ANTON GREDINA, 1004 N. CHICAGO ST., Cleveland, Ohio.

I. podpredsednik: JOHN GRAHAK, 8127 W. 3rd St., Pueblo, Colo.

II. podpredsednik: MRS. MARY CHAMPA, 812 W. Poplar St., Chisholm, Minn.

Glavni tajnik: JOSEPH ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomisljeni tajnik: STEVEN G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajnik: JOHN GRAHAK, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Duhovnik: REV. KAZIMIR OVERCZKO, 2618 W. St. Clair St., Indianapolis, Ind.

Vrhovni zdravnik: DR. J. M. SHILSKAR, 8127 W. St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

MARTIN SHUKLE, 811 Ave. A, Elyria, Ohio.

LOUIS ZELJKONIKAR, 2113 W. 3rd Place, Chicago, Ill.

FRANK FRANCICH, 8307 National Ave., West Allis, Wis.

MICHAEL HOCHHEIMER, 1612 Elizabeth St., Joliet, Ill.

MRS. LOUISE LIKOVICH, 9227 Ewing Ave., South Chicago, Ill.

FINANČNI ODBOR:

FRANK OPEKA Sr., 26-16th St., North Chicago, Ill.

FRANK GOSPODARICH, Rockdale, F. O., Joliet, Ill.

JOHN ZULICH, 16115 New Rd., Cleveland, Ohio.

POROČNI ODBOR:

JOHN DEČMAN, Box 529, Forest City, Pa.

JOHN R. STERBENZ, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.

JOHN MURN, 42 Halleck Ave., Brooklyn, N. Y.

MATT BROZENICH, 121-44th St., Pittsburgh, Pa.

RUDOLPH G. RUDMAN, 285 Burlington Rd., Forest Hills, Wilkinsburg, Pa.

UREDKIN IN UPRAVNIK GLASILA

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Vsa pisma in denarne zadeve, tukaj se jednoto, naj se pošljajo na

glasilna tajnik JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.; dopise,

društvene vesti, razne naznanja, oglase in narodno pa na "GLASILLO

K. S. K. JEDNOTE," 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

PRVI IZLET V STARO DOMOVINO

POD POKROVITELJSTVOM K. S. K. JEDNOTE
SE BO VRŠIL TEKOM POLETJA
PRIHODNJEGA (1931) LETA.

Kdor je torej namenjen potovati v staro domovo na obisk, naj se blagovoli pridružiti izletnikom K. S. K. Jednote.

Apelira se tudi na našo, tukaj v Ameriki rojeno mladino, da se tega izleta v obilnem številu vdeleži, da bi videla lepoto domovine, kjer so se rodili njih starši.

Za nadaljnja pojasnila pišite na: podpisane.

Josip Zalar, glavni tajnik, KSKJ.
1004 N. Chicago Street, Joliet, Illinois.

URADNO NAZNANILLO

PROŠNJA DRUŠTEV ZA PRISTOP V CENTRALIZACIJO

V centralni bolniški oddelki želijo pristopiti še sledeča krajevna društva:

Društvo sv. Marije Magdalene, št. 162 in društvo sv. Vida, št. 25, oba v Clevelandu, Ohio.

Za glavni urad K. S. K. Jednote:

Josip Zalar, glavni tajnik.

K BARAGOVİ STOLETNICI

Piše Rev. B. Ambrožič, O. F. M., urednik "Svetilnika."

Baragovanje naj se nadaljuje!

Ali naj spet začnem premetati, kar je bilo že do dobrega premlet? Samo na kratko! Nevarnost je, da bo po končani letnini stoletnici vse naše nadaljevanje za Barago zaspalo in se ne bo vzdramilo prej ko čez novih sto let, ko se bo obhajala dvestoletnica Baragovega prihoda v Ameriko. Ali pa morda vseeno takrat, ko se bo praznovala stoletnica njegove smrti?

Zelo mogoče je, da se to res zgoditi in še danes ne garantiram, da se ne bo zgodilo. Saj le predobro poznamo same sebe in vemo, da se naše navdušenje rado prav tako hitro poleže, kakor se hitro vname.

Vendar se izplača vsaj poizkusiti, da dobimo nekaj stalnega. Glede tega si dovolim v sledilec nekoliko več razpravljanja.

Calumetski lokalni odbor si je nadel tudi nalogu, iskati potov in sredstev, kako bi se dala ustanoviti zbirka za pokritje stroškov rimskega procesa, ko se bo Baragovo življenje raziskovalo v svrhu proglašitve za blaženega.

Calumet nosi zastavo!

Ali ne zaslužijo vrlji rojaki na Calumetu vsega priznanja za take velike ideje? Priponimi moram, da je vse to izraslo

prav iz njih samih brez vsakega vpliva od katerekoli strani.

Vse to je prišlo na dan na nihovi seji, ki se je vršila po končani proslavi, ki je bila jako le-

po obiskana in je potekla v prekrasnem redu.

Da, Calumet nosi zastavo!

Že v tem, kar sem zgoraj navedel, da so Calumetčani dejali na svoj program, se razodeva veliko delo v bodočnosti. Toda prepričan sem, da bo iz tega zraslo še kaj drugega, še večje. Saj se polje za delo kar samo dalje odpira, da le enkrat začneš. Misel da misel, beseda da besed, vsak korak, ki ga napraviš, ti kaže novo pot.

Ljubka Baragova cerkvica na Eagle Harborju je res vredna, da se ob njej ustavlajo že lje Baragovih častilcev. Od rok nam je res, toda veselje do stvari nam lahko vsako stvarnosti bliže prinese. Saj nam je od rok sam Baraga, če nanj pozabljamo! Če pa mislimo nanj pogosto in se navdušujemo ob njegovih velikih delih, ob njegovem prekrasnom življenu, nam pride tako blizu, da se tišči prav našega srca!

Zato sem prepričan, da se bo Calumetu njegova lepa zamisel popolnoma posrečila. — Baragova cerkvica na Eagle Harborju bo postala prava božja pot. Bolj ko bo napredovalo vprašanje Baragove beatifikacije, bolj bo postajal znani Eagle Harbor.

In narobe: Bolj ko bo iz male ondotne cerkvice rasla božjepotna cerkev, večja bo napačna, da bo Baraga rasel iz vzornega misijonarja v svetniško glorio v naših sрcih in v naših cerkvah. Po stopnjah vrlih Calumetčanov

Letos ni bila edina Baragova proslava tam gori na Calumetu in bližu njega. Še drugod so bile lepe proslove. Ali so pa še drugod mislili na kaj takega kot so mislili na Calumetu? Ali so še kje mislili na to, da Baragi ideali niso dobrli le za letos, temveč za vsako leto?

Ne vem! Morda si drugod mislijo: Blagor Calumetčanom, ki imajo tako bližu Baragovo cerkev na Eagle Harborju in tako bližu Baragove zemeljske ostanke v Marquette! Pri nas pa nič takega in zato ne moremo ničesar narediti, kar bi pomenilo posnemanje Calumetčanov...

Priznam! V tem so Calumetčani pred nami drugimi in jih skoraj zavidamo. Je pa še nekaj večjega v zvezi z Baragom, kar ni dostopno le Calumetčanom, ampak v prav enaki meri nam vsem. To so namreč Baragi ideali, Baragova prejasa svetloba, ki nam vsem razsvetljuje življensko pot. Baragovi ideali niso navezani samo na Calumet in okolico, temveč se jipo povod, kjerkoli se najde dozvetno in sprejemljivo srce.

Zato je povsod mogoče, da se vzdrži permanenten odbor ali skupina blagomislečih ljudi, ki bi sirla v svojem območju Baragove ideale. Kako to urenisci, je stvar razmišljanja in razgovaranja. V vsakem krajtu, kjer so imeli letos Baragovanje, je bilo treba nekaj požrtvovnih in navdušenih delavcev, ki so stvar vzelni v roke. Ko so prvič stopili skupaj, so še približno vedeli, kaj hočejo. Natančna in podrobna izvedba je pa bila stvar razgovora in uguhanja.

Tako bi bilo tudi nadalje. Z majhno iskrico se lahko začne, pologomo pa naraste v mogočen plamen. Tisti, ki ste letos vodili Baragovanje, mislite in tuhajte še naprej! Če vam je letos tako lepo uspelo, zakaj ne bi uspevalo še dalje?

Vez skupnosti

Na vse načine se skušamo zblizevati, vendar smo si daleč in horno tako ostali. Naj še tako napenjam svoje moći, da bi sili bližje, naj imamo še toliko jednot, zvez, družb itd., krajenvih razdalj vse to ne more premostiti. Pa tudi ne zjednaciti razmer, v katerih vsake naselbine po svojem načinu živi.

Vendar vsako delo, vsak poizkus za medsebojno zblizevanje zasluži vse priznanje. Saj ravno ta razcepjenost po kraju in po različnih razmerah najbolj zavira našo skupnost. Ba-

raga z vso svojo velikostjo je pa skupna last nas vseh. — Njegovo ime je lahko naš skupni dejanovni program.

Ni ravno nujno potrebno, da se osnuje posebna sistematična organizacija, ki bi zasegla vse naše naselbine in jih skušala prikrovati na Baragov program. Duh veje, kjer hoče— to se lahko obrne tudi na našo stvar.

Vsek posameznik, ki se resno zanimal za našo stvar, lahko na svojo roko zainteresira še drugi in po njih vso svojo okolico.

Vendar bi ne bilo napačno, če bi se našla pot, po kateri bi se nekako združili vsi, ki hočejo sodelovati pri našem delu. Doslej je bil "Svetilnik" in časopis sploh, rekel bi, edina naša skupna vez. Dobro je to, in če samo pri tem ostane, ne bo brez pomena. Samo še malo več živahnosti je treba v dopisovanju. Vse to gotovo polagoma še pride. V tem smislu bo geto mnogo storil tudi letošnji kolesar Ave Maria, ki se pravkar razposilja in ima mnogo gradiva posvečenega Baragovemu spominu. Nekateri stvari v kolesarju pomenijo toliko kot polnoma nova odkritja iz Baragovega življenja.

"Baragova Zveza"? V teh zadnjih mesecih se je v privatnih pogovorih sprožila misel, da bi se za nadaljnje delo v smislu letošnjih Baragovih proslav osnova "Baragova Zveza." Kot prav konkretni cilj te B. Z. bi bilo delo za Baragovo beatifikacijo, poleg tega pa vse naloge katoliške akcije.

Se dalje je šla ta misel. — "Baragova Zveza" naj bi stopila na mesto dosedanja "Prosvetne Zveze," ki se je ustavila na katoliškem shodu v Lemontu. Ta "Prosvetna Zveza" se doslej še ni kaj prida uveljavila v naši katoliški javnosti. Delovala je bolj potihem, vendar se mora priznati, da je vse letošnje Baragovanje njen del in njena zasluga. Torej le ni bila zgolj na papirju in ima po kazati lepe uspehe.

Ravno zato, ker je bila Baragova stoletnica poglaviti delokrog "Prosvetne Zveze," pravijo, bi bilo na mestu, da se prekrsti in preosnute z ozirom na vedenje bolj dozorevajoče razmere. Tudi pravijo, da bi že naslov sam več povedal in bil bolj privlačen.

To je doslej šele privatno mnenje in v javnosti o tem še nihče ni izpovojil. Meni se zdi, da misel na sebi ni prav nič napačna. Kako naj bi se izvedla in udejstvila, to je spet stvar razgovora in tudi javnih razprav. Prosim, da bi vsi, ki se za stvar zanimajo, povedali svoje misli ali v privatnih pisilih ali pa v člankih za javnost. "Svetilnik" bo seveda o tem privlačen.

Priznam! V tem so Calumetčani pred nami drugimi in jih skoraj zavidamo. Je pa še nekaj večjega v zvezi z Baragom, kar ni dostopno le Calumetčanom, ampak v prav enaki meri nam vsem. To so namreč Baragi ideali, Baragova prejasa svetloba, ki nam vsem razsvetljuje življensko pot. Baragovi ideali niso navezani samo na Calumet in okolico, temveč se jipo povod, kjerkoli se najde dozvetno in sprejemljivo srce.

Zato je povsod mogoče, da se vzdrži permanenten odbor ali skupina blagomislečih ljudi, ki bi sirla v svojem območju Baragove ideale. Kako to urenisci, je stvar razmišljanja in razgovaranja. V vsakem krajtu, kjer so imeli letos Baragovanje, je bilo treba nekaj požrtvovnih in navdušenih delavcev, ki so stvar vzelni v roke. Ko so prvič stopili skupaj, so še približno vedeli, kaj hočejo. Natančna in podrobna izvedba je pa bila stvar razgovora in uguhanja.

Tako bi bilo tudi nadalje. Z majhno iskrico se lahko začne, pologomo pa naraste v mogočen plamen. Tisti, ki ste letos vodili Baragovanje, mislite in tuhajte še naprej! Če vam je letos tako lepo uspelo, zakaj ne bi uspevalo še dalje?

Vez skupnosti

Na vse načine se skušamo zblizevati, vendar smo si daleč in horno tako ostali. Naj še tako napenjam svoje moći, da bi sili bližje, naj imamo še toliko jednot, zvez, družb itd., krajenvih razdalj vse to ne more premostiti. Pa tudi ne zjednaciti razmer, v katerih vsake naselbine po svojem načinu živi.

Vendar vsako delo, vsak poizkus za medsebojno zblizevanje zasluži vse priznanje. Saj ravno ta razcepjenost po kraju in po različnih razmerah najbolj zavira našo skupnost. Ba-

sijarji. Zanimivo pa je vprašanje, najdeno v dunajskem listu "Bund." V številki 3 tega lista za leto 1871 je neki nemški duhovnik pisal prijatelju na Zgornje Avstrijsko o svojem potovanju v Milwaukee, Marquette in Duluth ter vmesno hvaležen in blag spomin ter ga prosimo v stiskah večkrat.

"Posebno mi je ugajalo med Indijanci; večjidel so že katališani. Sli smo v mnogo njih (wigwams), ki so prav ubežne; nekaj zakriviljenih ve in brezov skorje po njih. Zgoraj je luknja, da more skozijo dim, kadar kurijo. Znotraj imajo najboljše hiše ali kolib krog ob steni klop, po kateri polega vsa družina, včasih po 12 do 18 ljudi, ter puši duhan. Tudi ženske hudo kadijo.

"Posebno mi je ugajalo med Indijanci; večjidel so že katališani. Sli smo v mnogo njih (wigwams), ki so prav ubežne; nekaj zakriviljenih ve in brezov skorje po njih. Zgoraj je luknja, da more skozijo dim, kadar kurijo. Znotraj imajo najboljše hiše ali kolib krog ob steni klop, po kateri polega vsa družina

Vesti iz Jugoslavije
(Nedeljnik je 1. vnos)

šel blizu laškega pokopališča, ga je zadele kap po eni strani telesa tako, da se je siromak zgrudil v jarek ter tam nezvesten oblebil. Popoldne istega dne je odšla njegova sestra proti Laškemu. Ko je prišla do parka pri pokopališču, je zagnala v plitvi vodi ležati moško truplo. Lahko si predstavljam njen strah in žalost, ko je v ponesrečenju spoznala svojega brata. Spravili so ga takoj na dom sestre, kjer je kljub prizadovanju domačih, da bi ga ohranili pri življenju, drugi dan umrl. Pokopali so ga na laškem pokopališču. Na zadnji poti ga je spremjal mnogo tovaršev-rudarjev z rudarsko zastavo. Ko se je po cerkvenih obredih globoko nad grob nagnila društvena zastava v znak žalosti, so pogrebci jokali, spominjajoč se rajnega ter njegove tragične smrti.

V celjski bolnišnici je umrl dne 20. oktobra Petrik Jan, oče dobro znanega učitelja iz Celja. Dosegel je visoko starost 83 let.

Trije neznanci so prišli dne 18. oktobra v dnevno blagajno glavne carinarnice v Ljubljani in ustrellili blagajnika Gvozdena Panteliča. Denarja in vrednostnih papirjev do en in en pol milijona dinarjev se niso dotaknili. Najbrže so banditom bila tla že prevroča, zato so hitro odkurnili. Roparjev doslej še niso ugrabili.

Morilci cariniki Pantelič? Dne 20. oktobra zvečer sta dva orožnika pri Jezerskem zapazila tri sumljive osebe, po opisu slične morilcem Panteliča. Na poziv: "stoj," so vsi trije začeli streljati na orožnika. Oba sta bila ranjena. Že ranjena sta streljala za njimi. Eden je obležal na mestu mrtev, eden je bil ranjen, pa je v splošni zmedici s tretjim pobegnil. Orožnika so težko ranjena prepeljali v bolnico.

Nesreča starca. V bolnišnico v Murski Soboti so pripeljali iz Srednje Bistrice 78-letnega starca, Martina Kladrmana. Starci je gnal krava s pašo. Za njih so še druge krave. Nenadoma se je neka krava zagnala proti njegovemu. Ta se je spašila in poskušila. Starca je sile vrgla na tla. Krava mu je skočila na nogo in mu jo je strila. Starci se je tudi sicer pobil, tako da ima sedaj hude bolečine.

Padlim vojakom. V Cerkljah so dne 26. oktobra odkrili spomenik v svetovni vojni padlim vojakom. Ker so vasi Spodnji Brnik, Lahovče in Zalog postavili spomenik, so ga postavili druge vasi skupaj. Spomenik je delo kamnoseka Tomana v Ljubljani. Stoji na pročelju cerkve v Cerkljah. Spodaj je en meter cementnega podstavka, na tem 150 centimetrov visoka in 110 centimetrov široka plošča, okrog okvirja iz kraskega marmorja, v okvirju so slike padlih, na vrhu križ okoli lavorjev venec, ob straneh palme.

Ognjeni zublji so upepelili vsa poslopja in vse premične posestnike Cafute iz Andrenega vrha pri Mariboru. Zgoraj je tudi 20-letni posestnik sin Anton.

Velik revež okraden. Ivana Mančeca iz Gančan pri Murski Soboti je zaleda velika nesreča. Potreboval je kravo, radi tega je prišel na zadnji sejem, ki se je vršil v Murski Soboti. V denarnici je imel 3,700 dinarjev. Na sejmišču je nekaj časa hodil semterja. Med tem je nekaj kupil. Seže v žep po denarnico. Stresel se je in prebledel. Žep je bil prazen. Z mrzljeno naglico je preiskal vso okolico, toda denarnice ni bilo nikjer. Kako mu je izginila iz žepa, ne ve. Po vsej priliki je postal žrtva žepanja. Izguba denarja je za moža velik udarc, ker je velik revež. Nimačni grude lastne zemlje, pre-

livljati pa mora slepega očeta, ženo in četvero drobne dece. Izgubljeni denar je bil njegovo edino bogastvo. Dobil ga je za kravo, ki jo je nekoliko prej prodal. Sedaj nima ne krave, ne denarja. Zalostna usoda je vzbudila splošno sočutje.

Jubilej Cundrove Minca. Raznih jubilejnih bremem v časopisu. Bolj malo pa je takih, ki bi imeli zlati jubilej. Na Jesenicah so imeli v zadnjih letih nekaj zlatih porok, 50-letnic dela v tovarni itd. Sedaj pa imamo v mislih jubilantinjo prav posebne vrste. In ta je Marija Cundrič, po domače Cundrova Minka, ki že 50 let mežnari v Savski cerkvi, katera je kakor znano last tovarne KID. Pa kako skrbno vrši ta posel vsa dolga leta, celo v največjem mrazu poskrbi, da je cerkev ovenčana s cvetjem. Zvonova ima zelo majhna, ali nebroj je onih, katerim je z njima zvonila na zadnji poti. Do danes je vse vse žalosti, da je Burićevke od nikoder. Mož je v skrbah za denar in ženo. Danica so prijeli. Toda denarja najbrž ne bovidel nikče več.

Z graditvijo pravoslavne cerkve v Ljubljani bodo kmalu pričeli. Ljubljanska mestna občina je dala za to cerkev svet in denarja, v skupni vrednosti okrog dveh milijonov dinarjev. Pravoslavna cerkev bo stala, kjer je sedaj park Primoža Trubarja. Ministrstvo za šume in rude je naklonilo za stavbo več potrebnega lesa. Tudi pravoslavni patrijarh bo dal podporo. Proračun znaša tri milijone dinarjev.

V Dolenijski vasi pri Cerknici si je gasilno društvo po trudnopolnem zbirjanju prispevki na bavilo novo motorno brizgalno. Društvo je zbiralo prispevke doma in v Ameriki. Največji uspeh je imel g. Frank Obreza v Ameriki. Nabral je 6,500 dinarev, za kar mu bodo Dolenjci vedno hvaležni.

Samo 42 dnevnikov, a celih 200 tednikov izhaja sedaj v Jugoslaviji. V ostalem je v Zagrebu 205, v Belgradu 179 v Ljubljani 140 časopisov itd.

Jugoslavijo je letos obiskalo 6,000 poljskih turistov. V zadnjih letih se je obisk iz Poljske potridesetor.

Zrušila se je v Djakovem napol zgrajena frančiškanska cerkev sv. Antona.

Dvanajst novih tajnikov je dobil državni svet v Belgradu. Zdaj pojde nakopičeno delo hitreje od rok.

Samo državni jezik v železniškem prometu. Železniško upravljateljstvo v Subotici je odredilo, da uradniki in sploh uslužbenici pri železniški smeri v občevanju s strankami govoriti samo državni jezik.

Kmettska bitka na pokopališču Nedavno sta se na pokopališču pri nekem pogrebu v Barami pri Travniku v Bosni spoprijeli sovražni stranki. Začel se je boj na nož. Ko je bilo klanja konec, so ležali zaklani med grobovi trije kmetje, mnogo pa je bilo nevarno ranjenih.

Umrli in zopet oživeli gostilničar. V stari Češki pri Velikem Bečkerku je nedavno nek ondotni gostilničar umrl, vsaj ljudje so mislili, da je. Zaspal je, pa se ni več prebudil. Zena ga je klicala, tresla. Vse zmanjšalo. Poklicala je ljudi, ki so ga ongavili, Stefan se ni ganil. Umrli je, pa je! In so ga preoblekle, umili, obrili, ga položili v krsto, za njim jokali, morda tudi molili, ga kröpili in v krsto zabilo. Čakali so le še na pogreb. Naenkrat se jim je zdelo, da v krsti nekaj poka. Posluhnili so in začutili tudi težko dihanje iz zaprte krste. Brž so jo odprli. Stefan je edino gledal in povpraševal, kaj pravzaprav se godi. Srečen je lahko, da ga niso živega zgrebli.

Za 600,000 dinarjev opeharjen Amerikanec. V Kraljevici je orožniški narednik Puc aretiral neko Danico Ahel in njegova moža radi goljufije. Ugotovljeno je, kakor poročajo časopisi, da je Danica izvabljala

od premožnejših posestnikov večje vsote denarja. Govori se, da je izvabila od ljudi do 900, dinarjev. Samo enemu je pobrahal 600,000 dinarjev. To je neki Miha Burić, ki je prenesel iz Amerike 14,000 dolarjev. Za 2,000 dolarjev si je uredil posestvo, ostalih 12,000 dolarjev pa je spravil pod streho. V hiši pa je pričela hoditi Danica, ki je od Burićevke izvabila dolarje, češ, da jo je neki bogataš Josip Marušić s Krka prosil, da mu preskrbi denar, ki ga bo vrnil s stodstotimi obrestimi. Danica je povedovala, da je Marušić delničar splitske ladjedelnice ter zelo bogat človek. Žena se je polakomnila stodstotnih obresti in vseh \$12,000 je šlo. Z raznimi pretvezami je izvabila od običajev zakoncev prav vse, kar so imeli. Potem pa je odpeljala ženo—menda v Zagreb—češ, da bo tam dobila denar. In sedaj ni ne denarja, ne Burićevke od nikoder. Mož je v skrbah za denar in ženo. Danica so prijeli. Toda denarja najbrž ne bovidel nikče več.

Z graditvijo pravoslavne cerkve v Ljubljani bodo kmalu pričeli.

Ljubljanska mestna občina je dala za to cerkev svet in denarja, v skupni vrednosti okrog dveh milijonov dinarjev.

Pravoslavna cerkev bo stala, kjer je sedaj park Primoža Trubarja. Ministrstvo za šume in rude je naklonilo za stavbo več potrebnega lesa.

Tudi pravoslavni patrijarh bo dal podporo. Proračun znaša tri milijone dinarjev.

V Dolenijski vasi pri Cerknici si je gasilno društvo po trudnopolnem zbirjanju prispevki na bavilo novo motorno brizgalno.

Društvo je zbiralo prispevke doma in v Ameriki. Največji uspeh je imel g. Frank Obreza v Ameriki. Nabral je 6,500 dinarev, za kar mu bodo Dolenjci vedno hvaležni.

Z graditvijo pravoslavne cerkve v Ljubljani bodo kmalu pričeli.

Ljubljanska mestna občina je dala za to cerkev svet in denarja, v skupni vrednosti okrog dveh milijonov dinarjev.

Pravoslavna cerkev bo stala, kjer je sedaj park Primoža Trubarja. Ministrstvo za šume in rude je naklonilo za stavbo več potrebnega lesa.

Tudi pravoslavni patrijarh bo dal podporo. Proračun znaša tri milijone dinarjev.

V Dolenijski vasi pri Cerknici si je gasilno društvo po trudnopolnem zbirjanju prispevki na bavilo novo motorno brizgalno.

Društvo je zbiralo prispevke doma in v Ameriki. Največji uspeh je imel g. Frank Obreza v Ameriki. Nabral je 6,500 dinarev, za kar mu bodo Dolenjci vedno hvaležni.

Z graditvijo pravoslavne cerkve v Ljubljani bodo kmalu pričeli.

Ljubljanska mestna občina je dala za to cerkev svet in denarja, v skupni vrednosti okrog dveh milijonov dinarjev.

Pravoslavna cerkev bo stala, kjer je sedaj park Primoža Trubarja. Ministrstvo za šume in rude je naklonilo za stavbo več potrebnega lesa.

Tudi pravoslavni patrijarh bo dal podporo. Proračun znaša tri milijone dinarjev.

Z graditvijo pravoslavne cerkve v Ljubljani bodo kmalu pričeli.

Ljubljanska mestna občina je dala za to cerkev svet in denarja, v skupni vrednosti okrog dveh milijonov dinarjev.

Pravoslavna cerkev bo stala, kjer je sedaj park Primoža Trubarja. Ministrstvo za šume in rude je naklonilo za stavbo več potrebnega lesa.

Tudi pravoslavni patrijarh bo dal podporo. Proračun znaša tri milijone dinarjev.

Z graditvijo pravoslavne cerkve v Ljubljani bodo kmalu pričeli.

Ljubljanska mestna občina je dala za to cerkev svet in denarja, v skupni vrednosti okrog dveh milijonov dinarjev.

Pravoslavna cerkev bo stala, kjer je sedaj park Primoža Trubarja. Ministrstvo za šume in rude je naklonilo za stavbo več potrebnega lesa.

Tudi pravoslavni patrijarh bo dal podporo. Proračun znaša tri milijone dinarjev.

Z graditvijo pravoslavne cerkve v Ljubljani bodo kmalu pričeli.

Ljubljanska mestna občina je dala za to cerkev svet in denarja, v skupni vrednosti okrog dveh milijonov dinarjev.

Pravoslavna cerkev bo stala, kjer je sedaj park Primoža Trubarja. Ministrstvo za šume in rude je naklonilo za stavbo več potrebnega lesa.

Tudi pravoslavni patrijarh bo dal podporo. Proračun znaša tri milijone dinarjev.

Z graditvijo pravoslavne cerkve v Ljubljani bodo kmalu pričeli.

Ljubljanska mestna občina je dala za to cerkev svet in denarja, v skupni vrednosti okrog dveh milijonov dinarjev.

Pravoslavna cerkev bo stala, kjer je sedaj park Primoža Trubarja. Ministrstvo za šume in rude je naklonilo za stavbo več potrebnega lesa.

Tudi pravoslavni patrijarh bo dal podporo. Proračun znaša tri milijone dinarjev.

Z graditvijo pravoslavne cerkve v Ljubljani bodo kmalu pričeli.

Ljubljanska mestna občina je dala za to cerkev svet in denarja, v skupni vrednosti okrog dveh milijonov dinarjev.

Pravoslavna cerkev bo stala, kjer je sedaj park Primoža Trubarja. Ministrstvo za šume in rude je naklonilo za stavbo več potrebnega lesa.

Tudi pravoslavni patrijarh bo dal podporo. Proračun znaša tri milijone dinarjev.

Z graditvijo pravoslavne cerkve v Ljubljani bodo kmalu pričeli.

Ljubljanska mestna občina je dala za to cerkev svet in denarja, v skupni vrednosti okrog dveh milijonov dinarjev.

Pravoslavna cerkev bo stala, kjer je sedaj park Primoža Trubarja. Ministrstvo za šume in rude je naklonilo za stavbo več potrebnega lesa.

Tudi pravoslavni patrijarh bo dal podporo. Proračun znaša tri milijone dinarjev.

Z graditvijo pravoslavne cerkve v Ljubljani bodo kmalu pričeli.

Ljubljanska mestna občina je dala za to cerkev svet in denarja, v skupni vrednosti okrog dveh milijonov dinarjev.

Pravoslavna cerkev bo stala, kjer je sedaj park Primoža Trubarja. Ministrstvo za šume in rude je naklonilo za stavbo več potrebnega lesa.

Tudi pravoslavni patrijarh bo dal podporo. Proračun znaša tri milijone dinarjev.

Z graditvijo pravoslavne cerkve v Ljubljani bodo kmalu pričeli.

Ljubljanska mestna občina je dala za to cerkev svet in denarja, v skupni vrednosti okrog dveh milijonov dinarjev.

Pravoslavna cerkev bo stala, kjer je sedaj park Primoža Trubarja. Ministrstvo za šume in rude je naklonilo za stavbo več potrebnega lesa.

Tudi pravoslavni patrijarh bo dal podporo. Proračun znaša tri milijone dinarjev.

Z graditvijo pravoslavne cerkve v Ljubljani bodo kmalu pričeli.

Ljubljanska mestna občina je dala za to cerkev svet in denarja, v skupni vrednosti okrog dveh milijonov dinarjev.

Pravoslavna cerkev bo stala, kjer je sedaj park Primoža Trubarja. Ministrstvo za šume in rude je naklonilo za stavbo več potrebnega lesa.

Tudi pravoslavni patrijarh bo dal podporo. Proračun znaša tri milijone dinarjev.

Z graditvijo

LA SALLE SALLIES

By La Sallita

Novice in saincines is La Salle, Ill. *aHa*
Election day came out in all of its glory—no it did not rain. And what pleases us the most is the election of Edmund "Mike" Weiter for sheriff of La Salle county. Congratulations are extended to Mr. Weiter in his new office with the hopes that he will live up to the promises he has made.

Mrs. Frank Zokal, 35, passed away on November 4th, after a short illness. Mrs. Zokal was a member of St. Roch's parish and very widely known in La Salle among the other nationalities. Our sympathy is extended to the bereaved family. R. I. P.

aHa

The organization of a Holy Name Juniors Society is in progress at St. Roch's parish and I take this means of informing all the young boys in La Salle to take advantage and join now. Your membership in this organization is something you will never regret.

aHa

The parish house is undergoing a papering and painting process. What I mean to mention is the fact that all of this work is being done by Joe Piletic, our handy man. Joe is right there when something of that sort is required. The place is expected to be in tip top shape for Christmas if not sooner, as the work is being done in the evenings and on Saturdays.

aHa

Emil Bakstic and Joe Gergovich of South Chicago, Ill., dropped in to see the La Salle Sallies the last weekend. We wondered where Eddie Kompare was at and upon inquiring, found out that Mr. Kompare is a very busy man. We wonder what he is busy about? We enjoyed the honorable Mr. Bakstic's visit, although it was a very short one.

aHa

Ena izmed mojih Sallies je dobila pismo od S. B. Cyril. Napaka je bila v menu in naslovu! *aHa*

The Forest City Flashes by the Studio Trio are very interesting, although the names are unfamiliar. The only way we can become familiar with them is by reading them every week. So let's have more—variety always pleases.

aHa

Congratulations! Mr. and Mrs. Anthony Grdin of 1132 Third St., are the proud parents of a baby girl, born on Wednesday, November 5th, 1930. Mrs. Grdin is the former Miss Frances Legan of Oglebay, Ill., and this is their first child.

aHa

The Rev. Father Edward Gabrenja of Lemont, Ill., had charge of our parish for a few days last week. It was the first time we had seen Father Edward since his pastorate here last year on a similar occasion. Glad to see you, Father!

aHa

Just's hangout boasts of a miniature golf course—very miniature indeed—but what we do not understand is how is that Johnnie Just is always the winner. We just bet he practices all day long when no one is watching. How about it, Johnnie? The only one who comes anywhere within his range of scoring is "Tonti" Tomasin.

aHa

A few of the La Salle Sallies—maybe La Sallita too—have been planning to make a trip to South Chicago for the purpose of overlooking the Tower Recreation—where the proposed bowling tournament is to be held. They are also interested in the miniature golf course. This trip is planned—but the unforseen might turn up—and then what?

aHa

"Hank" Lushina? Never heard of him? Impossible! He is the Slovenian Pony Express player that played a very sensational game with the Spring Valley Wildcats last Sunday. Even the radio announcers broadcasted the fact that the Ponies had a very gritty tackler in Hank. Hank is a member of Holy Family, No. 5 KSKJ and we are proud that a Slovenian has made a name for himself in the semi-pro football team. Hurrah! for Hank. If we could coax a picture of Hank from him we would try and get it published in Our Page so that the other Slovenian localities would recognize this stellar football player.

aHa

Zivio Our Page dopisovalec in dopsosvalke! *O*

KANSAS CITY KITS
By Kitty

Times are not hard! The work is all done and all we have to do is sit around.

Miss Ruth Snellar was honor guest at a party given at her home. She proved to be a charming hostess. The guests were too numerous to mention.

George Veselich was elected chairman of the entertainment committee at a recent meeting of the Young Men's Club. Things will boom, now.

We regret to report that Tony Zlobic lost one of his fingers as a result of an injury sustained at work, last week. Joe Dragosh narrowly escaped injury when the car he was driving collided with another machine.

Miss Mary Zupont has opened a beauty parlor at 5th and Ohio Aves. Success to you, Miss Zupont!

The recent benefit dance of the St. Veronica Society was well attended by members and friends. Everyone had an enjoyable time. We are looking forward to the next hop.

O

CHALLENGE

KSKJ BASKET FANS

It is reported that the St. Joseph Speedboys of Bethlehem, Pa., are crossing the chalkmarks of the gridiron. The team consists of the same group of boys who went after and captured all the basketball trophies offered in its locality last year.

This year the boys will again appear on the basket courts, and judging from the spirit displayed at the present date the black and white hoopsters will keep the net swishing.

They express themselves thusly: "We expect to join the KSKJ and if there is a tournament, we will win it, no matter if Cleveland, Pittsburgh, Chicago, St. Louis or any other town sponsors it. How's that for spirit?"

Welcome, Speedboys! KSKJ teams will give you friendly competition.

WITH THE EDITOR

In the month of December the KSKJ lodges will hold their annual meeting. Election of officers for the ensuing year, will be in order.

The success of a lodge is mainly due to the interest displayed by its members, the success of its promotions and the cooperation of the membership. Success of a lodge in social and welfare work depends on its meetings. And the success of meetings depends on the attendance and method of procedure.

At this time it would be well to ask why do some lodges schedule their monthly meetings on Sundays? The majority of lodges which do convene on Sundays report small attendances and an apparent lack of interest. Sunday meetings are not practicable.

Further, Sunday is a day of rest. Conducting a lodge meeting falls in the realm of business and should be restricted to week days.

The argument that there is not sufficient time to hold meetings on week days, is weak. A properly conducted subordinate lodge meeting can execute its order of business in very short time. However, if rules of order are not strictly adhered to, a meeting may be in session for hours and even days.

A short, snappy meeting guided by Robert's Rules of Order will reap more profit than a long drawn-out meeting, such as some of our lodges advocate.

Lodges who do hold lengthy meetings are not to be blamed. If they are not acquainted with the modern method of procedure, it is the duty of members who know the proper method, to introduce it. The proper method will eliminate trivial personal discussions, concentrate on real business, save time and result in an active and proper functioning lodge.

Attend the December meeting of your lodge, and if it convenes on Sunday, request that future meetings will be held on week days. If you consider yourself capable don't be reluctant in accepting a nomination to office. Don't forget that the youth of today will be the leaders of tomorrow. Experience today will mean profit tomorrow.

PEEPING PEEPS
By THE SPY

My intuition tells me that a basketball team is being organized. By the way Stuber, why all the secrecy about it?

It seemed that every time Mary Zore and Elsie Sebanz were bowling against each other, Mary proved to be Elsie's hoodoo. Shoo it away, Elsie!

The handsome vice president of the Booster Club, Maxie R. was certainly quite active at the meeting and a few of his suggestions were carried through. Atta boy, Maxie, that is the way to show a real booster spirit.

Ladies Union "Zvezza" has organized a bowling team. Their initial game Sunday proved that the girls can knock maple pins all over the alley, especially Anne Hodnick. This young girl from Minnesota certainly is good.

The Booster Club held its monthly meeting Monday, and, of course, our President John Stuber, with the famous stogy presided. What would that man do without his cigar?

Miss Tony Retell and Antoinette, Veronika Rosenstein motored to Milwaukee where they attended the play given by the lodge "Naprej."

The K. S. K. J. bowlers are some keggers if you happen to see them in action at the Cyril and Methodius' league.

A visitor here is Vincent Pink of Waukegan, Ill. He also accompanied Mrs. Fludernick and daughter Mary to the play that was held at Milwaukee.

The Ladies Union Zvezza also held their monthly meeting at the school room. Refreshments served after the meeting were brought by Mrs. John Prisland, Mrs. Frank Ribich and Mrs. Anton Ribich.

Bear this in mind readers and reporters of Our Page, you have to keep the knockers going otherwise the boosters shall boast you to death.

OPENS LAW OFFICE

Joseph A. Krizman announces the opening of his office for the general practice of law, in association with Clement V. Hull, 1208 Standard Bank Building, Cleveland, O.

The new barrister is a member of the St. Aloysius Lodge No. 122 KSKJ.

(Continued Next Week)

K. S. K. J. MEMBERS IN GRADUATE ROLES

Photo Courtesy "Amerika Domovina"

Photo Courtesy "Amerika Domovina"

Photo Courtesy "Amerika Domovina"

MISS ANGELINE A. DURJAVA

SEQUEL TO SINK OR SWIM
By Chipo

At 8:30 sharp, a smart-looking yellow roadster drove away from the Arts apartment, bearing our old friends Messrs. Chipo and Booster. After a short ride of about fifteen minutes, the car came to a stop before the mansion on the La Salla estate.

"Don't forget, Florry," Chipo was saying as the two of them were ascending the stone-steps, leading to the entrance, "I'm not going to chew the rag" with your friend all evening."

"Well, I'm sure, I'm not going to keep you here," replied the other.

"Good! And also—"

"Help! Help!"

Both men started and stopped abruptly in their ascent.

"What was that?" cried Chipo.

"Sweet's voice!" gasped Booster as both started to run in the direction of the cry.

ounding the corner of the house, they easily saw coming toward them a dark-colored horse, bearing a girl. The quadruped was apparently beyond control of the rider who was doing her best to stop the animal. Upon recognizing the pair the damsel shouted: "Florry! Stop Daisy!"

But Booster was slow to act. Chipo, taking in the situation at one glance, was already cutting off the horse which had now headed for the embankment overlooking a steep grade. Would he reach the horse in time? The girl was doing her best to at least swerve the beast to the one side or the other, but of no avail.

"Stop him," she cried to Chipo with a slight touch of fright in her voice.

Windy had by this time reached the edge and was awaiting the horse in its very path. The animal seeing his course blocked, turned to the side. But Chipo was waiting for this very move. As the beast swerved, Chipo sprang forward and grasped the bridal reins and slowly, through sheer force, brought the horse to a stop.

Booster had by this time come upon the scene.

"Are you hurt, Sweet?" he anxiously asked as he helped her from the horse.

"No, Florry. But for that gentleman, I would have gone over the embankment," replied the fair one. "Who is he?"

"Come here, Chipo," called Booster to his friend, who, after he had seen that Florry would take care of the lady, stayed at a distance and quieted the spirited animal.

"Sweet, meet your twice hero, Windy Chipo; Sweet La Sallita," introduced Booster.

"Very pleased to meet you," spoke the girl softly.

"I'm sure the pleasure is all mine," replied Chipo, but in such a tone that made even Florry take a good look at him. For never had he heard Chipo speak so "sweetly" to a fair maiden.

"Let us go into the house," was Miss La Sallita's only reply. At the same moment she took hold of the bridal reins and led the horse to the house where the animal was turned over to one of the servants.

Fifteen minutes later, the trio were seated in the parlor. (You see, the girl had to change from her riding clothes to an evening gown. Rather fast at that.) In an arm chair right before the girl and Booster, sat Chipo. Without any impertinent glances he studied the young lady before him.

"She had a lively bright face, a high forehead crowned with high-piled bevels of dark hair, dark arched brows and dancing eyes, and a little scarlet mouth that twitched humorously now and then after speaking."

Luck was the beauty before him!

"I do not know how I shall ever be able to repay you Mr. Chipo," spoke La Sallita. "And if ever I can be of any assistance to you, I would be very pleased to help you."

"The day may come that I might need you, Miss La Sallita," off-hand replied Windy, little realizing the truth of his statement.

As the hours rolled by, Mr. Chipo and Miss La Sallita became more and more interested in each other, rather to the great discomfiture of Florjan Booster. Within he was cursing himself for ever having brought Chipo, but then, he had to introduce Sweet to Windy. Could it be possible that La Sallita had so fascinated him as to force him to bury his former repugnance of the society of women?

La Sallita herself was too occupied with Chipo to take much notice of him. She had never acted thusly before. What could it all mean?

Such were the divergent thoughts which ran back and forth within the puzzled mind of Florjan Booster.

Two of our great Slovenian Boosters, Mr. Joseph Zalar and Mr. George Storich seemed to have a very pleasant evening. We certainly appreciate their attendance and their interest in the activities of the younger generation.

La Sallita: A couple of our lads dashed to La Salle for some reason or other. Now, Miss La Sallita, was it Tecney and Rose, or your feminine charms that enticed them to visit La Sallita? I'll have to investigate.

Badgers, Jolly Allis, Cardinals and Friends, we except you 100% strong. Give us a real start.

La Sallita: I will do all I can to keep the Joliet boys in Joliet.

La Sallita: A couple of our lads

dashed to La Salle for some reason or other. Now, Miss La Sallita, was it Tecney and Rose, or your feminine charms that enticed them to visit La Sallita? I'll have to investigate.

Badgers, Jolly Allis, Cardinals and Friends, we except you 100% strong. Give us a real start.

La Sallita: I will do all I can to keep the Joliet boys in Joliet.

La Sallita: A couple of our lads

dashed to La Salle for some reason or other. Now, Miss La Sallita, was it Tecney and Rose, or your feminine charms that enticed them to visit La Sallita? I'll have to investigate.

Badgers, Jolly Allis, Cardinals and Friends, we except you 100% strong. Give us a real start.

La Sallita: I will do all I can to keep the Joliet boys in Joliet.

La Sallita: A couple of our lads

dashed to La Salle for some reason or other. Now, Miss La Sallita, was it Tecney and Rose, or your feminine charms that enticed them to visit La Sallita? I'll have to investigate.

Badgers, Jolly Allis, Cardinals and Friends, we except you 100% strong. Give us a real start.

La Sallita: I will do all I can to keep the Joliet boys in Joliet.

La Sallita: A couple of our lads

dashed to La Salle for some reason or other. Now, Miss La Sallita, was it Tecney and Rose, or your feminine charms that enticed them to visit La Sallita? I'll have to investigate.

Badgers, Jolly Allis, Cardinals and Friends, we except you 100% strong. Give us a real start.

La Sallita: I will do all I can to keep the Joliet boys in Joliet.

La Sallita: A couple of our lads

dashed to La Salle for some reason or other. Now, Miss La Sallita, was it Tecney and Rose, or your feminine charms that enticed them to visit La Sallita? I'll have to investigate.

Ksaver Medko:
STARKA

"Tako je strmel na cesto oče, ko je čakal nate," je mislila včasih s bolestjo. "Pa te ni pričakal. Sreča zanj!"

Strmela je gori proti nebu, v hiteče oblake nebeske, s sevajočimi, hrepenečimi očmi, kakor bi hotela z njimi. A jo je posilil v hipu dušec kašelj.

"Kam hočeš? V grob pojdeš?"

Nekajkrat je opazila z začudenjem, skoro z neko grozo, kako gleda njo. Naglo in nepričakovano se je obrnila proti njej in je videla, kako jo motri z namršenimi obviri, s skoro čisto zaklopiljenimi očmi, da se vidi izmed zenic le tenka črta oči — kakor mačka, kadar namerava planiti na plen.

Vroče ji je postal po vsem telesu ob tem pogledu. "Ali me tako sovraži?" ji je zarezalo globoko v srce kakor z žarečim nožem. "Kaj sem jih storila hu-dega? Da sem jih dala življenje? Res, sreča bi bila — tudi zame — če ji ne bi."

Ob lepih dnevih je hodila na pokopališče, na očetov grob. Dolgo je ostajala tam.

"O, za mnogo ti je treba prosi očeta odpuščenja!"

Vračala se je navadno še bolj resna, molčeča in potrta.

Dva, trikrat je dobila pismo. To jo je še bolj razburilo. Ko ga je nekajkrat hlastno prebrala, ga je raztrgala. Povedala ni, od-kod, in ne, kaj je bilo v njem pisano. Vsled razburjenja je pljuvala kri. Morala je leči. V spanju se ji je medlo. Govorila je čudne, večinoma nerazumljive reči. Stiskala je pesti, grozila: "Proklet bodi, ti pes!"

V takih nočeh, ko je bila tako razburjena in tako slabotna in se je bilo batiti, da se ji ulije kri, je čula pri njej, dolgo in noč, vso noč. Ko je tako sedela v molčeči noči, ki je bila mirna in tiha, kakor da pozorno posluša naglo, nemirno dihanje bolnično, težke njene sanje in zmeleno govorjenje, hropeče kašljajne, ki se je je lotilo zdaj zda in jo je za hip zbudilo, a je takoj spet zadremala od same slabosti — tedaj ji je legalo na srce teža, da bi od bolesti kriknila. Tedaj ji je z bridkostjo očitala: "Cemu nisi umrla v onih lepih letih kakor bratca in sestrica! Kako lep bi bil spomin nate! In vsega tega trpljenja bi ne bilo."

Neko je vstala ponoči, ker ni več vzdržala od boli in trpljenja, od pekočih misli in bodečih očitanj na ležišču v tej gluhi samoti. Tiko se je splazila v drugo sobo, postala ob njeni postelji, se ji zagledala v lice. Gledala jo je nepremično, bodeče in zapovedujoče, kakor je brala o onih, ki hočejo izvabiti iz specifičnih skravnosti. Šepeta je vprašala: "Povej, ali si kriva?" — Molk . . . "Povej, laže bo obema, tebi in meni!" — Molk . . . "Govor, usmili se me, povej!" — Molk . . . "Eno besedico, eno samo: Nedolžna!" — Kakor bi bilo v tej besedici njeni zveličanje, je hrepela po njej. Zastonj! Molk . . . nem, strašen molk — molči hči, molči soba, molči vsa hiša, molči ves svet, kakor bi jo zasramovali s tem molkom, se ji zaničljivo, škodožljeno krohotali v tem molku. . . Vroče ji je postajalo v prsh . . . "Ni treba — ni treba priznati, če nočea. Saj vem! Vse mi govor o tvojem grehu, tvoj molk, tvoje lice, postarano pred časom, tvoja bolezen, ta tvoj vzduh! Oti — ti — ti —"

V hipu je začutila v srcu neko slastno, omotično željo, skoro dirjo silo in potrebo, da se vrne na hčerko in jo zadavi. Roke se se iztegale kar same od sebe, prsti so se stiskali in krivili kakor kremlji ropalice, ko se pripravila na naskok, ko navali na plen.

Kakor bi čutila pretečo nevarnost, je bolnica globoko, težko vdihnila in se obrnila na drugo stran.

Ta vzduh, to gibanje in tiko šumenje jo je zdramillo. Prestra-

sena je odskočila, zbežala v svojo sobo, vsa drhteca legla.

"Jezus, Marija, kaj mi je? Ali sem tudi bolna? Ali mi je vse to gorje zmešalo pamet?"

Lepege oktoberskega dne se peljala s sosedom po opravkih v trg. Vrniti sta se nameravala šele proti večeru. A med potjo sta srečala tržana, lesnega kupca, ki je baš šel k sosedu ogledovat in kupovat si njegov gozd. Zato sta naglo opravila in sta bila doma že v prvih popoldanskih urah.

Doma je vstopila na moč tih, da ne bi bolnice motila, če mora spi. Tiho je bilo in Ivankini sobi in mirno. Previdno je stopila k odprtим durim, pogledala noter in od začudenja obstala na mestu. Glej, po postelji, mizi, stolih, še po oknu je razložena obleka, gospaska, lepa, dišeča po vijolicah in drugih dišavah. Ivanka pa stoji sredi sobe, roke drži prekrizane na upadih prisih in je vsa zaglobljena in zatopljena v to gosposko lepoto in šaro.

Zbodlo jo je v srce: Glej, vse-nackoli dragocenosti, določene in prikladne mladosti in lepoti, srednjih pa — smrt!

A kakor bi nenadoma začutila bližino človeka, se je Ivanka zdajci okrenila. Pogledala jo je s tako srditim, skoro sovražnim pogledom, da se je prestrašena umaknila in naglo zaprla duri.

Naslednje dneve je bila bolnična še bolj molčeča.

XI.

Prišel je november.

Ob lepih in topeljih dneh je šla bolnica še v cerkev. Ob solnčnih popoldneh pa je še vedno hodila na pokopališče, na očetov grob, dasi je hodila že zelo težko in leži pokopališče še precej za cerkvijo.

Ko se je vrnila nekega dne proti večeru, ni šla tiko in molče v svojo sobico kakor navadno. Prišla je k njej, ki je pri oknu, ker se je v sobi že mračilo, podpletala staro nogavico. Padla je pred njo na kolena, glasno zajoka in zaprosila:

"Mama, odpustite mi! Zdi se mi, da mi je tudi ata."

Tedaj je v hipu padel zid, ki je stal med njima in ju ločil te težke tedne, kar sta živelji skupaj, blizu si, a vendor si tuji, druga drugi vedno tiko, a skeleč očitanje.

Pokleknila je ob njo, objela jo, pritisnila lice k njenemu izsušenemu, a vsemu vročemu, in ji je priznala z vso nekdanjo ljubčenijo:

"Saj sem ti že davno, draga dečete."

Govorili sta dolgo v noč, dasi je bila Ivanka zelo slaba. A je ni pustila od sebe. Bila je spet otrok kot nekdaj. Vedno in vedno je spet izpravevala o očetu, nikoli ji ni mogla povedati dovolj in vsega.

"Glej, odpustil ti je vse in te je vedno ljubil. Še ob smrtni uri je mislil na tebe in te pričakoval. Ko te ni bilo, te je še umirajoč priporočal Devici, da te ona privede domov.

Tedaj je zajokala.

"A jaz nisem prišla! Kako je moral težko umirati! In vem, jaz sem ga spravila v grob. Vsak dan, odkar sem doma, sem ga prosila odpuščenja."

"Že poprej ti je vse odpustil."

"A jaz nisem mogla verjeti, Danes pa, glejte, mamica, mi je prišlo na grob to razdetje: Od-pustil mi je! In veste zakaj?"

Pomolčala je. Molče je pričakovala tudi ona, da nadaljuje. Pogledala jo je s široko razprtimi očmi in rekla glasno:

"Ker se mi bliža smrt!"

"Ne, Ivanka, ne umreš mi še ti."

"Mamica, saj veste tako dobro kakor jaz . . . Pravite, da je preš, naj me privede Devica domov. Vsaj umirat naj me privede k vam! Glejte, prošnja mu je bila uslušana . . . Ne, ne, ne ozdravim, ne govorite, mamica. Prej sem upala sama, da doma ozdravim. A zdaj sem prepričana, da zame ni več zdravja, da je smrt blizu. In prav je ta . . . Bog ve, kako bi bilo, če

ki so ji bili tako dragi in ljubi, a so šli val pred njo . . .

Na skrajšanje avidenje!
(Konec.)

JANEZ CEBULJ

(Nadaljevanje iz 5. strani)

žal v Arabijo in potem na Francosko, da več let živ človek ni vreden z življenjem in sem prošla očeta, naj pride pome . . . Ti jokaš, mamica? Cemu? Res, tudi jaz sem se bala smrti! A čemu? Rešitev mi bo . . . Ne jokaš, draga, draga mamica . . .

Drugo jutro ni mogla vstati.

"Mamica, pa bi naprosili gospoda župnika, da pride na dom . . .

Ko se je župnik poslovil, je bila še mirnejša, a bolj molčeča. Vse dopoldne je molila.

Popoldne je še želela: "Lepo poopoldne je. Šla bi še na očetov grob, da bi ga še enkrat prosila odpuščenja."

"Glej, ne moreš, Ivanka!"

Žalostno se je nasmejhnila. Zaprila je oči. Veki so ji drhteli, kakor da s silo zadržuje za njimi solze; čelo se ji je nabralo v gube, kakor od velike boli.

"A ne res, mamica, pa mi odpustite vi za oba?"

Prijela jo je za roko. Dolgo je pozorno motrila . . . "Ste tudi shujšali, ubožica!" — Pa je pritisnila roko k ustom in jo vroče poljubila.

Ko je zvonilo večno luč, je napeto poslušala in nekako začudeno rekla: "Kako čudno noči zvoni!"

Sklenila je roke, tenke, brezkrvne ustnice so se ji nalahlko gibale kakor v počasni, zbrani molitvi.

Nenadoma je rekla: "Mama,

blagoslovite me! Za oba, zase in za očeta. Pokrijte me — tako . . .

Pokrijala jo je. Tedaj je opazila, kako se ji čudno zaobračajo oči. Naglo je pričigala blagoslovljeno svečo.

Ko se je povsem zmračilo, je ležala pred nekaj leti tako cvečoča hčerka pred njo mrtva . . .

XII.

Starca nagnje glavo. Z desnico si nekajkrat počasi potegne čež nagubano čelo, kakor bi brišala bol, ki peče za njim . . .

Od Milana je hrnila obliko, priprsto obliko priprstega džaka. Še zdaj jo hrani tam v omari — drogočeno svinjino. Od Ivanka onih dragocenih cunj ni marala. Zdele so se ji kakor krvna cena njenega mladega življenja. Z učiteljem sta jih kmalu po Ivaninem pogrebu poslana neki sirotišnici v mesto.

Ko se je vrnila nekega dne proti večeru, ni šla tiko in molče v svojo sobico kakor navadno.

Prišla je k njej, ki je pri oknu, ker se je v sobi že mračilo, podpletala staro nogavico. Padla je pred njo na kolena, glasno zajoka in zaprosila:

"Mama, odpustite mi! Zdi se mi, da mi je tudi ata."

Tedaj je v hipu padel zid, ki je stal med njima in ju ločil te težke tedne, kar sta živelji skupaj, blizu si, a vendor si tuji, druga drugi vedno tiko, a skeleč očitanje.

Pokleknila je ob njo, objela jo, pritisnila lice k njenemu izsušenemu, a vsemu vročemu, in ji je priznala z vso nekdanjo ljubčenijo:

"Saj sem ti že davno, draga dečete."

Govorili sta dolgo v noč, dasi je bila Ivanka zelo slaba. A je ni pustila od sebe. Bila je spet otrok kot nekdaj. Vedno in vedno je spet izpravevala o očetu, nikoli ji ni mogla povedati dovolj in vsega.

"Glej, odpustil ti je vse in te je vedno ljubil. Še ob smrtni uri je mislil na tebe in te pričakoval. Ko te ni bilo, te je še umirajoč priporočal Devici, da te ona privede domov.

Tedaj je zajokala.

"A jaz nisem prišla! Kako je moral težko umirati! In vem, jaz sem ga spravila v grob. Vsak dan, odkar sem doma, sem ga prosila odpuščenja."

"Že poprej ti je vse odpustil."

"A jaz nisem mogla verjeti, Danes pa, glejte, mamica, mi je prišlo na grob to razdetje: Od-pustil mi je! In veste zakaj?"

Pomolčala je. Molče je pričakovala tudi ona, da nadaljuje. Pogledala jo je s široko razprtimi očmi in rekla glasno:

"Ker se mi bliža smrt!"

"Ne, Ivanka, ne umreš mi še ti."

"Mamica, saj veste tako dobro kakor jaz . . . Pravite, da je preš, naj me privede Devica domov. Vsaj umirat naj me privede k vam! Glejte, prošnja mu je bila uslušana . . . Ne, ne, ne ozdravim, ne govorite, mamica. Prej sem upala sama, da doma ozdravim. A zdaj sem prepričana, da zame ni več zdravja, da je smrt blizu. In prav je ta . . . Bog ve, kako bi bilo, če

Pravkar sem prejel tudi DRUŽINSKE PRATIKE za leto 1931. Cena 20 centov s poštnino vred.

JOSIP GRDINA
SLOVENSKA KNJIGARNA
6121 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO

MATH PEZDIR
Box 772, City Hall Station
New York, N. Y.

LEO ZAKRAJŠEK
Midtown Bank of New York
630—9th Avenue,
NEW YORK, N. Y.

DOMAČA ZDRAVILA.

V začetki imam jedline dišave, Knajpovo ječmenovo kavo in importirana zdravila, katera prinaša Mag. Knajp v knjigi

DOMAČI ZDRAVNIK

Pišate po brezplačni cenik, v katerem je nakratko popisana vsaka rastolina za kaj se rabi.

V ceniku boste našli še mnogo drugih koristnih stvari.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E.

CLEVELAND, O.

K. S. K. J. Društvo:

Kadar narocite zastave, regalije

in druge, pazite na moje ime in